

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

15. ledna 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
-------------	-------	--------

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 13/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 346, 18.12.2010 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 13/02

Věc C-137/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Maďarská republika) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. v. Ferenc Schneider („Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Kritéria posouzení — Přezkum zneužívajícího charakteru klauzule o soudní příslušnosti vnitrostátním soudem z úřední povinnosti — Článek 23 statutu Soudního dvora“) 2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 13/03	Věc C-458/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 ES — Stavební odvětví — Požadavek povolení pro výkon činnosti v tomto odvětví — Odůvodnění“).	2
2011/C 13/04	Věc C-540/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG v. „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH („Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, jež podmiňují poskytování premií spotřebitelům koupí zboží nebo využitím služeb“)	3
2011/C 13/05	Věc C-543/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Články 56 ES a 43 ES — Volný pohyb kapitálu — Zlaté akcie („golden shares“) portugalského státu ve společnosti EDP — Energias de Portugal — Omezení pro nabývání kapitálové účasti a zásah do řízení privatizované společnosti“)	3
2011/C 13/06	Věc C-36/09 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Španělský trh čerpacích stanic — Dlouhodobé smlouvy o výhradní dodávce paliva — Rozhodnutí Komise — Právo na odkoupení přiznané některým čerpacím stanicím — Podmínky dodávek společností Repsol — Seznam dotyčných čerpacích stanic — Žaloba na neplatnost — Lhůta k podání žaloby — Výchozí bod“)	4
2011/C 13/07	Spojené věci C-57/09 a C-101/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Spolková republika Německo v. B (C-57/09), D (C-101/09) („Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu podpůrné ochrany — Článek 12 — Vyloučení z postavení uprchlíka — Článek 12 odst. 2 písm. b) a c) — Pojem „vážný nepolitický zločin“ — Pojem „činy, které jsou v rozporu s cíli a zásadami Organizace spojených národů“ — Příslušnost k organizaci zapojené do teroristických činů — Následné zapsání této organizace na seznam osob, skupin a subjektů, jež tvoří přílohu společného postoje 2001/931/SZBP — Osobní odpovědnost za některé činy, kterých se dopustila uvedená organizace — Podmínky — Právo na azyl podle vnitrostátního ústavního práva — Slučitelnost se směrnicí 2004/83/ES“)	4
2011/C 13/08	Věc C-84/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Regeringsrätten — Švédsko) — X v. Skatteverket („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2, čl. 20 první pododstavec a čl. 138 odst. 1 — Pořízení nové plachetnice uvnitř Společenství — Okamžité používání zboží zakoupeného v členském státě pořízení nebo v jiném členském státě před jeho přepravou do místa konečného určení — Lhůta pro počátek přepravy zboží do místa určení — Maximální doba trvání přepravy — Okamžik rozhodný pro určení, zda se jedná o nový dopravní prostředek pro účely jeho zdanění“)	5
2011/C 13/09	Spojené věci C-92/09 a C-93/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden — Německo) — Volker und Markus Schecke GbR GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) v. Land Hessen („Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Zveřejňování informací o příjemcích zemědělských podpor — Platnost ustanovení práva Unie, která toto zveřejňování vyžadují a stanoví pravidla jeho provedení — Listina základních práv Evropské unie — Články 7 a 8 — Směrnice 95/46/ES — Výklad článků 18 a 20“)	6

2011/C 13/10	Věc C-142/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde — Belgie) — trestní řízení proti V.W. Lahoussemu, Lavichy BVBA („Směrnice 92/61/EHS a 2002/24/ES — Schvalování typu dvoukolových nebo tříkolových motorových vozidel — Vozidla určená k soutěžím na pozemních komunikacích nebo v terénu — Vnitrostátní právní úprava zakazující výrobu, uvádění na trh a montáž zařízení určených ke zvýšení výkonu motoru nebo rychlosti mopedů“) 7	7
2011/C 13/11	Věc C-152/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Schwerin — Německo) — André Grootes v. Amt Für Landwirtschaft Parchim („Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Výpočet platebních nároků — Článek 40 odst. 5 — Zemědělci, kteří během referenčního období podléhali agroenvironmentálním závazkům — Článek 59 odst. 3 — Regionální provádění režimu jednotné platby — Článek 61 — Různé jednotkové hodnoty pro hektary stálých pastvin a pro jakýkoli jiný hektar, na který lze poskytnout podporu“) 7	7
2011/C 13/12	Věc C-156/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Leverkusen v. Verigen Transplantation Service International AG („Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část A odst. 1 písm. c) — Osvobození činností ve veřejném zájmu — Poskytnutí lékařské péče — Vyjmutí a pěstování buněk chrupavky za účelem jejich reimplantace pacientovi“) 8	8
2011/C 13/13	Věc C-159/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bourges — Francie) — Lidl SNC v. Vierzon Distribution SA („Směrnice 84/450/EHS a 97/55/ES — Podmínky přípustnosti srovnávací reklamy — Srovnání cen vybraných potravinářských výrobků prodávaných dvěma konkurenčními řetězci obchodů — Zboží, které slouží stejným potřebám nebo je zamýšleno pro stejný účel — Klamavá reklama — Srovnání ověřitelného charakteristického rysu“) 9	9
2011/C 13/14	Věc C-164/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Odchyly od režimu ochrany volně žijících ptáků — Lov“)..... 9	9
2011/C 13/15	Věc C-226/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/18/ES — Postupy při zadávání veřejných zakázek — Uzavření smlouvy na tlumočnické a překladatelské služby — Služby náležející do přílohy II B uvedené směrnice — Služby, na něž se nevztahují všechny požadavky této směrnice — Poměrná váha kritérií pro zadání zakázky stanovená po podání nabídek — Změna poměrné váhy po prvním posouzení podaných nabídek — Dodržení zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti“) 10	10
2011/C 13/16	Věc C-229/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht — Německo) — Hogan Lovells International LLP v. Bayer CropScience AG („Patentové právo — Přípravky na ochranu rostlin — Nařízení (ES) č. 1610/96 — Směrnice 91/414/EHS — Dodatkové ochranné osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin — Vydání osvědčení pro produkt, na který bylo vydáno předběžné povolení k uvedení na trh“) 10	10

2011/C 13/17	Věc C-232/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Dita Danosa v. LKB Līzings SIA („Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 2 písm. a) a článek 10 — Pojem „těhotná zaměstnankyně“ — Zákaz dát výpověď těhotné zaměstnankyni v době od počátku těhotenství až do konce mateřské dovolené — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení pro muže a ženy — Člen statutárního orgánu kapitálové společnosti — Vnitrostátní právní předpisy dovolující propustit takového člena bez jakéhokoli omezení“) 11	11
2011/C 13/18	Věc C-247/09: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Alketa Xhymshiti v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach („Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72, jakož i nařízení (ES) č. 859/2003 — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Rodinné dávky — Státní občan třetího státu, který pracuje ve Švýcarsku a se svými dětmi žije v členském státě, jehož státní občanství mají děti“) 11	11
2011/C 13/19	Spojené věci C-250/09 a C-268/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rayonen sad Plovdiv — Bulharsko) — Vasil Ivanov Georgiev v. Tehniceski universitet — Sofia, filial Plovdiv („Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 — Zákaz diskriminace na základě věku — Univerzitní profesori — Vnitrostátní ustanovení, které po dosažení věku 65 let stanoví uzavření pracovní smlouvy na dobu určitou — Povinný odchod do důchodu ve věku 68 let — Opodstatněnost rozdílů v zacházení na základě věku“) 12	12
2011/C 13/20	Věc C-261/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Stuttgart — Německo) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vystaveného na Gaetana Mantella („Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v trestní oblasti — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Článek 3 odst. 2 — Ne bis in idem — Pojem „stejný čin“ — Možnost vykonávajícího justičního orgánu odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu — Konečné rozhodnutí vydané ve vystavujícím členském státě — Držení omamných látek — Obchod s omamnými látkami — Zločinné spolčení“) 13	13
2011/C 13/21	Věc C-317/09 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Započtení pohledávek, které podléhají odlišným právním řádům — Žádost o vrácení vyplacených částek — Zásada litis denuntiatio — Právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces“) 13	13
2011/C 13/22	Věc C-322/09 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Stížnost soutěžitele — Přípustnost — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 4, 10, 13 a 20 — Rozhodnutí Komise nepokračovat ve vyšetřování stížnosti — Kvalifikace opatření ze strany Komise jako opatření, která z části nepředstavují státní podporu a zčásti představují existující podpory slučitelné se společným trhem — Článek 230 ES — Pojem „napadnutelný akt““) 14	14

2011/C 13/23	Věc C-356/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Pensionsversicherungsanstalt v. Christine Kleist („Sociální politika — Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání — Směrnice 76/207/EHS — Článek 3 odst. 1 písm. c) — Vnitrostátní právní úprava usnadňující propouštění zaměstnanců, kterým vznikl nárok na starobní důchod — Cíl podpory zaměstnanosti mladších osob — Vnitrostátní právní úprava stanovící pro vznik nároku na důchod věk 60 let pro ženy a 65 let pro muže“) 14	14
2011/C 13/24	Věc C-48/10: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení pro stávající zařízení — Povinnost zajistit provoz takových zařízení v souladu s požadavky směrnice“) 15	15
2011/C 13/25	Věc C-296/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Stuttgart — Německo) — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez („Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Překážka věci zahájené — Žaloba ve věci samé týkající se práva péče o dítě a návrh na předběžná opatření týkající se práva péče o téže dítě“) 15	15
2011/C 13/26	Věc C-339/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 7. července 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova a Kemko International EAD v. Ministerski savet na Republika Bulgaria 16	16
2011/C 13/27	Věc C-474/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené království) dne 29. září 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts and Creagh Concrete Products Ltd v. Department of the Environment for Northern Ireland 16	16
2011/C 13/28	Věc C-486/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo 17	17
2011/C 13/29	Věc C-489/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Najwyższy (Polská republika) dne 12. října 2010 — trestní řízení proti Łukaszi Marcinu Bondovi 17	17
2011/C 13/30	Věc C-490/10: Žaloba podaná dne 12. října 2010 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie ... 18	18
2011/C 13/31	Věc C-492/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Rakousko) dne 14. října 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG v. Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr 18	18
2011/C 13/32	Věc C-493/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland dne 15. října 2010 — M. E. a další v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform 18	18

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 13/33	Věc C-498/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 14. října 2010 — X NV v. Staatssecretaris van Financiën	19
2011/C 13/34	Věc C-499/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgie) dne 19. října 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij v. F.O.D. Financiën	19
2011/C 13/35	Věc C-505/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 21. října 2010 — Partrederiet Sea Fighter v. Skatteministeriet	20
2011/C 13/36	Věc C-507/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Firenze (Itálie) dne 25. října 2010 — Denise Bernardi, zastoupená matkou Katiou Mecacci v. Fabio Bernardi	20
2011/C 13/37	Věc C-514/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 2. listopadu 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH v. Sewar spol. s r. o.	20
2011/C 13/38	Věc C-516/10: Žaloba podaná dne 29. října 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika	21
2011/C 13/39	Věc C-518/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 2. listopadu 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc v. Comptroller-General of Patents	21
2011/C 13/40	Věc C-519/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bari (Itálie) dne 27. října 2010 — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressioni Frodi	21
2011/C 13/41	Věc C-537/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. listopadu 2010 Deltafina SpA proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. září 2010 ve věci T-29/05, Deltafina v. Komise	22

Tribunál

2011/C 13/42	Věc T-35/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2010 — Codorniu Napa v. OHIM — Bodegas Ontañón (ARTESA NAPA VALLEY) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ARTESA NAPA VALLEY — Starší obrazová ochranná známka Společenství ARTESO a starší národní slovní ochranná známka LA ARTESA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“).	23
2011/C 13/43	Věc T-95/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Itálie v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Režim podpory produkce v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny — Mimořádná opatření na podporu odvětví hovězího masa — Režim prémie na tabák“)	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 13/44	Věc T-113/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Španělsko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Podpora produkce olivového oleje — Podpora na plochu plodin na orné půdě“)	23
2011/C 13/45	Věc T-9/09 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2010 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni jako zjevně nepřipustné — Žádost o vydání osobních věcí — Oznámení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti v jiném jazyce než v jazyce stížnosti — Opožděná žaloba — Nezodpovězení bodu návrhových žádání předloženého v prvním stupni“)	24
2011/C 13/46	Věc T-137/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2010 — Nike International v. OHMI — Muñoz Molina (R10) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství R10 — Nezapsaná národní slovní ochranná známka R10 — Převod národní ochranné známky — Procesní vada“)	24
2011/C 13/47	Věc T-260/09 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. listopadu 2010 — OHIM v. Simões Dos Santos („Kasační opravný prostředek — Vzájemný kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2003 — Zrušení a nový výpočet bodů za zásluhy — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu prvního stupně — Překážka věci rozsouzené — Právní základ — Neexistence zpětné působnosti — Legitimní očekávání — Majetková újma — Ztráta šance na povýšení — Morální újma“)	24
2011/C 13/48	Věc T-404/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Deutsche Bahn v. OHIM (Vodorovná kombinace šedé a červené barvy) („Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství tvořené vodorovnou kombinací šedé a červené barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	25
2011/C 13/49	Věc T-405/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Deutsche Bahn v. OHIM (Vodorovná kombinace šedé a červené barvy) („Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství tvořené vodorovnou kombinací šedé a červené barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	25
2011/C 13/50	Věc T-61/10: Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2010 — Victoria Sánchez v. Parlament a Komise („Žaloba pro nečinnost — Nepřijetí opatření — Návrh na vydání soudního příkazu — Návrh na nařízení ochranných opatření — Žaloba, která je částečně zjevně nepřipustná a částečně zjevně zcela neopodstatněná“)	25
2011/C 13/51	Věc T-101/09: Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Maftah v. Komise	26
2011/C 13/52	Věc T-102/09: Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Elosta v. Komise	26
2011/C 13/53	Věc T-488/10: Žaloba podaná dne 11. října 2010 — Francie v. Komise	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 13/54	Věc T-491/10: Žaloba podaná dne 15. října 2010 — SNCF v. OHIM — Infotrafic (infotrafic)	28
2011/C 13/55	Věc T-507/10: Žaloba podaná dne 28. října 2010 — Viktor Uspaskich v. Evropský parlament	28
2011/C 13/56	Věc T-511/10: Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Komise	29
2011/C 13/57	Věc T-513/10: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2010 — Hamberger Industrierwerke v. OHIM (Atrium)	29
2011/C 13/58	Věc T-514/10: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2010 — Fruit of the Loom v. OHIM — Blueshore Management (FRUIT)	30
2011/C 13/59	Věc T-516/10: Žaloba podaná dne 3. listopadu 2010 — Francie v. Komise	30
2011/C 13/60	Věc T-517/10: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers v. OHIM — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)	31
2011/C 13/61	Věc T-519/10: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Seikoh Giken v. OHIM — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)	32
2011/C 13/62	Věc T-520/10: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise	32
2011/C 13/63	Věc T-522/10: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Hell Energy v. OHIM — Hansa Mineralbrunnen (HELL)	33
2011/C 13/64	Věc T-523/10: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Interkobo v. OHIM — XXXLutz Marken (mybaby)	33
2011/C 13/65	Věc T-525/10: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2010 — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio v. OHIM Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)	34
2011/C 13/66	Věc T-526/10: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise	34
2011/C 13/67	Věc T-25/08: Usnesení Tribunálu ze dne 11. listopadu 2010 — Katjes Fassin v. OHMI (Yoghurt Gums)	35

Soud pro veřejnou službu

2011/C 13/68	Věc F-77/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Vicente Carbajosa a další v. Komise („Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 v oblasti boje proti podvodům — Vyloučení uchazečů na základě výsledků dosažených v přístupových testech — Rozhodnutí OJ — Nepodání stížnosti — Nepřípustnost žaloby“)	36
2011/C 13/69	Věc F-84/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Cerafogli v. Evropská centrální banka („Veřejná služba — Zaměstnanci ECB — Žaloba na náhradu škody směřující k náhradě újmy přímo vyplývající z údajné protiprávnosti pracovního řádu a z pracovních pravidel pro zaměstnance — Nepříslušnost Soudu — Nepřípustnost — Zproštění služební povinnosti z důvodu zastupování zaměstnanců — Nepřízpůsobení pracovní zátěže — Nesprávný postup“)	36
2011/C 13/70	Věc F-96/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Cerafogli v. Evropská centrální banka („Veřejná služba — Zaměstnanci ECB — Odměna — Dodatečné zvýšení platu — Povýšení ad personam — Konzultace výboru zaměstnanců za účelem stanovení kritérií pro přiznávání dodatečného zvýšení platu“)	37
2011/C 13/71	Věc F-9/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Vicente Carbajosa a další v. Komise („Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 v oblasti boje proti podvodům — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Vyloučení uchazečů na základě výsledků dosažených v přístupových testech — Nepříslušnost EPSO“)	37
2011/C 13/72	Věc F-49/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. října 2010 — Wendler v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Starobní důchod — Vyplácení důchodu — Povinnost otevřít bankovní účet ve státě bydliště — Volný pohyb služeb — Neopominutelný důvod — Zásada rovnosti“)	37
2011/C 13/73	Věc F-3/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. října 2010 — AB v. Komise („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Neobnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Opožděná stížnost — Zjevná nepřípustnost“)	38
2011/C 13/74	Věc F-82/10: Žaloba podaná dne 22. září 2010 — Nolin v. Komise	38
2011/C 13/75	Věc F-83/10: Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Giannakouris v. Komise	38
2011/C 13/76	Věc F-84/10: Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Chatzidoukakis v. Komise	39
2011/C 13/77	Věc F-85/10: Žaloba podaná dne 23. září 2010 — AI v. Soudní dvůr	39
2011/C 13/78	Věc F-87/10: Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Adriaens a další v. Komise	40

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 13/79	Věc F-91/10: Žaloba podaná dne 30. září 2010 — AK v. Komise	40
2011/C 13/80	Věc F-92/10: Žaloba podaná dne 1. října 2010 — Dricot-Daniele a další v. Komise	40
2011/C 13/81	Věc F-94/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Carpenito v. Rada	41
2011/C 13/82	Věc F-97/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Kerstens v. Komise	41
2011/C 13/83	Věc F-98/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Cervelli v. Komise	42
2011/C 13/84	Věc F-99/10: Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Ashbrook a další v. Komise	42
2011/C 13/85	Věc F-104/10: Žaloba podaná dne 21. října 2010 — De Pretis Cagnodo a Trampuz v. Evropská komise	42
2011/C 13/86	Věc F-109/10: Žaloba podaná dne 26. října 2010 — Schätzel v. Komise	43
2011/C 13/87	Věc F-110/10: Žaloba podaná dne 29. října 2010 — Couyoufa v. Komise	43
2011/C 13/88	Věc F-112/10: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2010 — Trentea v. FRA	43
2011/C 13/89	Věc F-17/06: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 18. listopadu 2010 — Vereecken v. Komise	44

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 13/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 346, 18.12.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Úř. věst. C 317, 20.11.2010

Úř. věst. C 301, 6.11.2010

Úř. věst. C 288, 23.10.2010

Úř. věst. C 274, 9.10.2010

Úř. věst. C 260, 25.9.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Maďarská republika) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. v. Ferenc Schneider

(Věc C-137/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Kritéria posouzení — Přezkum zneužívajícího charakteru klauzule o soudní příslušnosti vnitrostátním soudem z úřední povinnosti — Článek 23 statutu Soudního dvora“)

(2011/C 13/02)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Žalovaný: Ferenc Schneider

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Výklad čl. 23 prvního pododstavce Protokolu o statutu Soudního dvora a směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Klauzule zakládající příslušnost soudu nacházejícího se blíže sídla poskytovatele služeb než bydliště spotřebitele — Pravomoc vnitrostátního soudu zkoumat z moci úřední zneužívající charakter klauzule zakládající příslušnost soudu v rámci ověření své vlastní příslušnosti — Kritéria posouzení zneužívajícího charakteru klauzule

Výrok

1) Článek 23 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie nebrání ustanovení vnitrostátního práva, které stanoví, že soud, který podává žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, infor-

muje současně o této skutečnosti z úřední povinnosti ministra spravedlnosti dotyčného členského státu.

2) Článek 267 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že výklad pojmu „zneužívající klauzule“, uvedeného v čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách a v příloze této směrnice, jakož i stanovení kritérií, která vnitrostátní soud musí použít při přezkumu smluvní klauzule s ohledem na ustanovení této směrnice, spadají do pravomoci Soudního dvora Evropské unie, přičemž je věcí vnitrostátního soudu, aby s přihlédnutím k uvedeným kritériím rozhodl o konkrétní kvalifikaci předmětné smluvní klauzule v závislosti na okolnostech daného případu.

3) Vnitrostátní soud musí přijmout z úřední povinnosti přezkumná opatření za účelem zjištění, zda klauzule o výlučné místní příslušnosti soudu uvedená ve smlouvě, která je předmětem sporu, jenž mu byl předložen, a která byla uzavřena mezi prodávajícím nebo poskytovatelem na jedné straně a spotřebitelem na straně druhé, spadá do působnosti směrnice 93/13, a pokud ano, posoudit z úřední povinnosti možný zneužívající charakter takové klauzule.

(¹) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-458/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 ES — Stavební odvětví — Požadavek povolení pro výkon činnosti v tomto odvětví — Odůvodnění“)

(2011/C 13/03)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Traversa a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a F. Nunes dos Santos, zmocněnci)

Vedlejší účastnice na podporu žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Dowgiewic, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 ES — Stavební odvětví — Požadavek licence pro výkon činnosti v tomto odvětví

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že vyžadovala od poskytovatelů stavebních služeb usazených v jiném členském státě splnění všech podmínek, které dotčený vnitrostátní režim, a zejména legislativní nařízení č. 12/2004, ukládá pro získání povolení vykonávat činnost ve stavebním odvětví v Portugalsku, a tím, že tak vyloučila, aby byly náležitě zohledněny rovnocenné povinnosti, kterým tyto poskytovatelé podléhají v členském státě, ve kterém jsou usazeni, jakož i kontroly již v tomto ohledu uskutečněné orgány uvedeného členského státu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 327, 20.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG v. „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

(Věc C-540/08) (¹)

(„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Vnitrostátní právní úprava, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, jež podmiňují poskytování premií spotřebitelům koupí zboží nebo využitím služeb“)

(2011/C 13/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH Co. KG

Žalovaná: „Österreich“-Zeitungsverlag GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 3 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 a 5

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22) — Vnitrostátní právní úprava zakazující vydavatelům periodických tiskovin oznamovat, sdělovat a bezplatně nabízet spotřebitelům prémii spojené s periodickou tiskovinou a nabízet takové prémii k jinému zboží či službám bez přihlídnutí ke klamavému nebo agresivnímu charakteru dotčené obchodní praktiky — Právní úprava, která neslouží pouze k ochraně spotřebitele, ale také k zachování plurality sdělovacích prostředků a ochraně slabšího soutěžitele — Pojem nekalé obchodní praktiky

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládána v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které stanoví obecný zákaz prodeje spojeného s poskytováním premií a jehož cílem není jen ochrana spotřebitele, ale které sleduje i další cíle.
- 2) Možnost účasti na soutěžní hře o ceny spojená s koupí novin není nekalou obchodní praktikou ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/29 jen z toho důvodu, že tato možnost účasti na hře je přinejmenším pro část dotčených spotřebitelů rozhodujícím motivem ke koupí těchto novin.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-543/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 56 ES a 43 ES — Volný pohyb kapitálu — Zlaté akcie („golden shares“) portugalského státu ve společnosti EDP — Energias de Portugal — Omezení pro nabytí kapitálové účasti a zásah do řízení privatizované společnosti“)

(2011/C 13/05)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun, P. Guerra e Andrade a M. Teles Romão, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, zmocněnec, C. Botelho Moniz a P. Bouveia e Melo, advokáti)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 43 ES a 56 ES — Zlaté akce („golden shares“) portugalského státu ve společnosti EDP — Energias de Portugal

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že zachovala zvláštní práva portugalského státu a jiných veřejnoprávních subjektů ve společnosti EDP — Energias de Portugal, jako jsou ta, která jsou v projednávané věci stanovena rámcovým zákonem č. 11/90 ze dne 5. dubna 1990 o privatizacích (Lei n.º 11/90, Lei Quadro das Privatizações), legislativním nařízením č. 141/2000 ze dne 15. července 2000, kterým se schvaluje čtvrtá fáze procesu reprivatizace základního kapitálu EDP — Energias de Portugal SA, a stanovami zmíněné společnosti, přiznaná ve spojení se zlatými akciemi („golden shares“) drženy tímto státem ve zmíněné společnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 ES.
- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 24.1.2009.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA v. Evropská komise

(Věc C-36/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Španělský trh čerpacích stanic — Dlouhodobé smlouvy o výhradní dodávce paliva — Rozhodnutí Komise — Právo na odkoupení přiznané některým čerpacím stanicím — Podmínky dodávek společností Repsol — Seznam dotyčných čerpacích stanic — Žaloba na neplatnost — Lhůta k podání žaloby — Výchozí bod“)

(2011/C 13/06)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Transportes Evaristo Molina, SA (zástupci: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz a M. L. Ruiz Ezquerro, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: E. Gippini Fournier, zmocněnec)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (zástupce: F. Lorente Hurtado a P. Vidal Martínez, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2008, Transportes Evaristo Molina v. Komise (T-45/08), kterým Soud zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2006/446/ES ze dne 12. dubna 2006 ohledně řízení podle článku 81 ES (ve věci COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (shrnutí zveřejněné v Úř. věst. L 176, s. 104), na základě kterého se staly závaznými závazky převzaté společností Repsol CPP, přijatého podle článku 9 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Transportes Evaristo Molina SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Spolková republika Německo v. B (C-57/09), D (C-101/09)

(Spojené věci C-57/09 a C-101/09) (¹)

(„Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu podpůrné ochrany — Článek 12 — Vyloučení z postavení uprchlíka — Článek 12 odst. 2 písm. b) a c) — Pojem „vážený nepolitický zločin“ — Pojem „činy, které jsou v rozporu s cíli a zásadami Organizace spojených národů“ — Příslušnost k organizaci zapojené do teroristických činů — Následné zapsání této organizace na seznam osob, skupin a subjektů, jež tvoří přílohu společného postoje 2001/931/SZBP — Osobní odpovědnost za některé činy, kterých se dopustila uvedená organizace — Podmínky — Právo na azyl podle vnitrostátního ústavního práva — Slučitelnost se směrnicí 2004/83/ES“)

(2011/C 13/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaní: B (C-57/09), D (C-101/09)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht (Leipzig) — Výklad článku 3 a čl. 12 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12) — Státní příslušník třetí země, který ve své zemi původu aktivně podporoval ozbrojený boj organizace uvedené na seznamu teroristických organizací, který je uveden v příloze společného postoje Rady 2002/462/SZBP ze dne 17. června 2002 (Úř. věst. L 160, s. 32), a který byl v této zemi mučen a dvakrát odsouzen na doživotí — Použití ustanovení směrnice 2004/83/ES, která stanoví vyloučení přiznání postavení uprchlíka žadateli, který v zemi původu vykonával teroristickou činnost — Pravomoc členských států přiznat postavení uprchlíka na základě svých ústavních předpisů v případě, kdy existuje důvod vyloučení přiznání tohoto postavení, který je stanoven v uvedené směrnici

Výrok

1) Článek 12 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— skutečnost, že osoba příslušela k organizaci zapsané na seznamu tvořícím přílohu společného postoje Rady 2001/931/SZBP ze dne 27. prosince 2001 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu z důvodu jejího zapojení do teroristických činů a aktivně podporovala ozbrojený boj této organizace, automaticky nepředstavuje závažný důvod se domnívat, že se tato osoba dopustila „vážného nepolitického zločinu“ nebo „činů, které jsou v rozporu s cíli a zásadami Organizace spojených národů“;

— konstatování v takovém kontextu, že existují závažné důvody se domnívat, že se osoba dopustila takového zločinu nebo je vinna takovými činy, je podmíněno posouzením konkrétních skutečností případ od případu za účelem určení, zda činy, kterých se dopustila dotyčná organizace, splňují podmínky stanovené uvedenými ustanoveními a zda osobní odpovědnost za uskutečnění těchto činů může být vzhledem k míře dokazování vyžadované uvedeným čl. 12 odst. 2 přičtena dotyčné osobě.

2) Vyloučení z postavení uprchlíka podle čl. 12 odst. 2 písm. b) nebo c) směrnice 2004/83 není podmíněno skutečností, že dotyčná osoba představuje současně nebezpečí pro hostitelský členský stát.

3) Vyloučení z postavení uprchlíka podle čl. 12 odst. 2 písm. b) nebo c) směrnice 2004/83 není podmíněno přezkumem přiměřenosti ve vztahu k projednávané věci.

4) Článek 3 směrnice 2004/83 musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy mohou udělit azyl na základě svého vnitrostátního práva osobě vyloučené z postavení uprchlíka podle čl. 12 odst. 2 této směrnice, pokud tato jiná forma ochrany nepředstavuje nebezpečí záměny s postavením uprchlíka ve smyslu této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Regeringsrätten — Švédsko) — X v. Skatteverket

(Věc C-84/09) (¹)

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2, čl. 20 první pododstavec a čl. 138 odst. 1 — Pořízení nové plachetnice uvnitř Společenství — Okamžité používání zboží zakoupeného v členském státě pořízení nebo v jiném členském státě před jeho přepravou do místa konečného určení — Lhůta pro počátek přepravy zboží do místa určení — Maximální doba trvání přepravy — Okamžik rozhodný pro určení, zda se jedná o nový dopravní prostředek pro účely jeho zdanění“)

(2011/C 13/08)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Regeringsrätten

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Skatteverket

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Regeringsrätten — Výklad článků 2, 20 a 138 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Nákup nové plachetnice v členském státu A osobou s bydlištěm v členském státu B za účelem jejího okamžitého soukromého používání osobou v členském státu A nebo v jiných členských státech po určitou dobu předtím než bude plachetnice dopravena do místa svého konečného určení v členském státu B — Lhůta pro počátek přepravy zboží do místa určení — Maximální délka této přepravy — Okamžik rozhodný pro určení nového charakteru dopravního prostředku pro účely jeho zdanění

Výrok

- 1) Článek 20 první pododstavec a čl. 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že kvalifikace plnění jako dodání nebo pořízení uvnitř Společenství nemůže být závislá na dodržení jakékoliv lhůty, ve které by měla být zahájena nebo ukončena přeprava dotčeného zboží z členského státu dodání do členského státu určení. Ve zvláštním případě pořízení nového dopravního prostředku ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu ii) této směrnice musí být určení, zda se plnění uskutečnilo uvnitř Společenství, provedeno celkovým posouzením všech objektivních okolností, jakož i záměru pořizovatele, jestliže je podpořen objektivními poznatky umožňujícími určit členský stát, ve kterém je zamýšleno konečné používání dotyčného zboží.
- 2) Při posuzování, zda je dopravní prostředek, který je předmětem pořízení uvnitř Společenství, nový ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2006/112, je rozhodující časový okamžik dodání dotyčného zboží prodejcem pořizovateli.

(¹) Úř. věst. C 90, 18.4.2009

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Wiesbaden — Německo) — Volker und Markus Schecke GbR GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) v. Land Hessen

(Spojené věci C-92/09 a C-93/09) (¹)

„Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů — Zveřejňování informací o příjemcích zemědělských podpor — Platnost ustanovení práva Unie, která toto zveřejňování vyžadují a stanoví pravidla jeho provedení — Listina základních práv Evropské unie — Články 7 a 8 — Směrnice 95/46/ES — Výklad článků 18 a 20“

(2011/C 13/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobci: Volker und Markus Schecke GbR GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09)

Žalovaná: Land Hessen

Za přítomnosti: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Wiesbaden — Platnost čl. 42 odst. 1 bodu 8b a článku 44a nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1), nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 76, s. 28) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, s. 54) — Výklad článku 7, čl. 18 odst. 2 druhé odrážky a článku 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355) — Zpracování osobních údajů příjemců finančních prostředků z evropských zemědělských fondů, které spočívá ve zveřejnění těchto údajů na internetové stránce vybavené nástrojem na vyhledávání — Platnost ustanovení práva Společenství, která toto zveřejňování vyžadují a stanoví pravidla jeho provedení, z hlediska práva na ochranu osobních údajů — Podmínky, za kterých je možné takové zveřejnění provést.

Výrok

- 1) Článek 42 bod 8b a článek 44a nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1437/2007 ze dne 26. listopadu 2007, jakož i nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), jsou neplatné v rozsahu, v němž pokud jde o fyzické osoby, které jsou příjemci podpor z EZZF a EZFRV, tato ustanovení vyžadují zveřejňování osobních údajů o všech příjemcích, aniž činí rozdíl podle takových relevantních kritérií, jako je doba, po kterou takové podpory dostávali, frekvence podpor nebo jejich typ a výše.

- 2) Neplatnost ustanovení práva Unie uvedených v bodě 1 tohoto výroku neumožňuje zpochybnit účinky zveřejňování seznamů příjemců podpor z EZZF a EZFRV prováděného vnitrostátními orgány na základě uvedených ustanovení během doby přede dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

- 3) Článek 18 odst. 2 druhá odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládána v tom smyslu, že neukládá osobě pověřené ochranou osobních údajů povinnost vést seznam podle tohoto ustanovení před započítáním takového zpracování osobních údajů, jako je zpracování vyplývající z čl. 42 bodu 8b a článku 44a nařízení č. 1290/2005, ve znění nařízení č. 1437/2007, jakož i z nařízení č. 259/2008.
- 4) Článek 20 směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá členským státům povinnost podrobit předběžným kontrolám podle tohoto ustanovení zveřejňování informací vyplývajících z čl. 42 bodu 8b a článku 44a nařízení č. 1290/2005, ve znění nařízení č. 1437/2007, jakož i z nařízení č. 259/2008.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009
Úř. věst. C 119, 16.5.2009

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde — Belgie) — trestní řízení proti V.W. Lahoussemu, Lavichy BVBA

(Věc C-142/09) (¹)

(„Směrnice 92/61/EHS a 2002/24/ES — Schvalování typu dvoukolových nebo tříkolových motorových vozidel — Vozidla určená k soutěžím na pozemních komunikacích nebo v terénu — Vnitrostátní právní úprava zakazující výrobu, uvádění na trh a montáž zařízení určených ke zvýšení výkonu motoru nebo rychlosti mopedů“)

(2011/C 13/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Účastníci původního trestního řízení

V.W. Lahousse, Lavichy BVBA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgie) — Výklad čl. 1 odst. 1, článku 12 a čl. 15 odst. 2 směrnice 2002/24/ES Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o

schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, kterou se zrušuje směrnice Rady 92/61/ES (Úř. věst. L 124, s. 1) — Výjimka pro vozidla, která jsou určena k používání v soutěžích na pozemních komunikacích (závody) nebo v terénu — Vnitrostátní právní úprava vylučující tuto výjimku

Výrok

Směrnice Rady 92/61/EHS ze dne 30. června 1992 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/24/ES ze dne 18. března 2002 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel, kterou se zrušuje směrnice Rady 92/61/EHS, mají být vykládány v tom smyslu, že pokud se na vozidlo nebo s ním související konstrukční část nebo samostatný technický celek nevztahuje postup schvalování zavedený směrnicemi, zejména z důvodu, že nespádají do působnosti uvedených směrnic, jejich ustanovení nebrání tomu, aby členský stát pro uvedené vozidlo, konstrukční část nebo samostatný technický celek zavedl v rámci svého vnitrostátního práva obdobný postup uznávání ověření provedených jinými členskými státy. V každém případě taková právní úprava musí dodržovat právo Unie, konkrétně články 34 SFEU a 36 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Schwerin — Německo) — André Grootes v. Amt Für Landwirtschaft Parchim

(Věc C-152/09) (¹)

(„Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Výpočet platebních nároků — Článek 40 odst. 5 — Zemědělci, kteří během referenčního období podléhali agroenvironmentálním závazkům — Článek 59 odst. 3 — Regionální provádění režimu jednotné platby — Článek 61 — Různé jednotkové hodnoty pro hektary stálých pastvin a pro jakýkoli jiný hektar, na který lze poskytnout podporu“)

(2011/C 13/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Schwerin

Účastníci původního řízení

Žalobce: André Grootes

Žalovaný: Amt Für Landwirtschaft Parchim

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Schwerin — Výklad čl. 40 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) — Podmínky, za kterých jsou zemědělci podléhající agroenvironmentálním závazkům v průběhu referenčního období oprávněni požadovat, aby referenční částka byla vypočítána na základě roku, který předchází roku, ve kterém podléhali uvedeným závazkům

Výrok

- 1) Článek 40 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 319/2006 ze dne 20. února 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud byly v dotyčném členském státě stanoveny různé jednotkové hodnoty pro hektary pastvin a pro jakýkoli jiný hektar, na který lze poskytnout podporu na základě článku 61 tohoto nařízení, je zemědělec, který podléhá k rozhodnému dni uvedenému v tomto článku agroenvironmentálním závazkům podle nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o způsobech zemědělské produkce slučitelných s požadavky na ochranu životního prostředí a zachování venkova, jež bezprostředně navazují na agroenvironmentální závazky, jejichž předmětem byla změna orné půdy na stálou pastvinu, oprávněn požadovat, aby nároky uvedené v čl. 59 odst. 3 prvním pododstavci nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 319/2006, byly vypočítány na základě jednotkových hodnot stanovených pro jiné hektary, na něž lze poskytnout podporu, než jsou hektary pastvin.
- 2) Článek 40 odst. 5 nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 319/2006, ve spojení s článkem 61 tohoto nařízení, ve znění změn a doplňků, musí být vykládán v tom smyslu, že pouze v případech, kdy mezi změnou využívání pozemku z orné půdy na stálou pastvinu a účastí na agroenvironmentálním opatření existuje příčinná souvislost, lze pro účely výpočtu platebních nároků odhlédnout od skutečnosti, že v rozhodný den, na který odkazuje článek 61 uvedeného nařízení, ve znění změn a doplňků, byl tento pozemek využíván jako stálá pastvina.
- 3) Článek 40 odst. 5 nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 319/2006, ve spojení s článkem 61 tohoto nařízení, ve znění

změn a doplňků, musí být vykládán v tom smyslu, že jeho použití nepodléhá podmínce, aby zemědělec podávající žádost o platbu byl také tím, kdo provedl změnu využití dotyčného pozemku.

(¹) Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Leverkusen v. Verigen Transplantation Service International AG

(Věc C-156/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část A odst. 1 písm. c) — Osvobození činností ve veřejném zájmu — Poskytnutí lékařské péče — Vyjmutí a pěstování buněk chrupavky za účelem jejich reimplantace pacientovi“)

(2011/C 13/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Leverkusen

Žalovaná: Verigen Transplantation Service International AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 13 části A odst. 1 písm. c) a 1) a čl. 28b části F prvního pododstavce směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Vyjmutí buněk kloubní chrupavky z tkáně chrupavky, kterou z lidského těla odebrali příjemci služeb se sídlem v jiných členských státech, a následné pěstování uvedených buněk za účelem jejich vrácení jako implantátu pro pacienta stejnými příjemci služeb — Určení místa poskytování služeb — Osvobození těchto plnění od daně, jakožto „poskytování péče při výkonu lékařských a nelékařských zdravotnických povolání“

Výrok

Článek 13 část A odst. 1 písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané

hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, musí být vykládán v tom smyslu, že vyjmutí buněk kloubní chrupavky ze vzorku tkáně odebraného člověku a jejich následné pěstování za účelem jejich reimplantace k terapeutickým účelům představují „poskytování péče“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bourges — Francie) — Lidl SNC v. Vierzon Distribution SA

(Věc C-159/09) (¹)

(„Směrnice 84/450/EHS a 97/55/ES — Podmínky přípustnosti srovnávací reklamy — Srovnání cen vybraných potravinářských výrobků prodávaných dvěma konkurenčními řetězci obchodů — Zboží, které slouží stejným potřebám nebo je zamýšleno pro stejný účel — Klamavá reklama — Srovnání ověřitelného charakteristického rysu“)

(2011/C 13/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Bourges

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lidl SNC

Žalovaná: Vierzon Distribution SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de commerce de Bourges — Výklad článku 3a směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 250, s. 17; Zvl. vyd. 15/01, s. 227), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997 (Úř. věst. L 290, s. 18; Zvl. vyd. 15/03, s. 365) — Podmínky přípustnosti srovnávací reklamy — Srovnání s cenami uplatňovanými konkurenčním řetězcem obchodních domů — Zboží, které slouží stejným potřebám nebo je zamýšleno pro stejný účel

Výrok

Článek 3a odst. 1 písm. b) směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o klamavé a srovnávací reklamě, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, musí být vykládán v tom smyslu, že pouhá okolnost, že se potravinářské výrobky liší z hlediska jejich požitelnosti a požitku spotřebitele je konz-

movat, v závislosti na podmínkách a místě jejich výroby, jejich ingrediencích a výrobci, nemůže vyloučit, že srovnání takových výrobků může splňovat požadavek stanovený v uvedeném ustanovení, podle kterého mají tyto výrobky sloužit stejným potřebám nebo mají být zamýšleny pro stejný účel, to znamená, že se mají vyznačovat dostatečnou mírou vzájemné zaměnitelnosti.

Článek 3 a odst. 1 písm. a) směrnice 84/450, ve znění směrnice 97/55, musí být vykládán v tom smyslu, že taková reklama, jako je reklama dotčená v původním řízení, může mít klamavý charakter, zejména pokud:

— je s ohledem na všechny relevantní okolnosti projednávaného případu, a zejména na informace nebo opomenutí spojené s touto reklamou konstatováno, že rozhodnutí nakupovat může být u značného počtu spotřebitelů, kterým je tato reklama určena, přijato v mylné víře, že výrobky vybrané zadavatelem reklamy reprezentují obecnou úroveň jeho cen ve vztahu k cenám jeho soutěžitele, a že tito spotřebitelé tudíž ušetří přibližně, tak jak je vyzdvižováno uvedenou reklamou, tím, že budou pravidelně nakupovat zboží běžné spotřeby u zadavatele reklamy spíše než u uvedeného soutěžitele, nebo dokonce v mylné víře, že všechny výrobky zadavatele reklamy jsou levnější než výrobky jeho soutěžitele, nebo

— je konstatováno, že pro účely výlučně cenového srovnání byly vybrány potravinářské výrobky, mezi kterými jsou však ve skutečnosti rozdíly, které by mohly citelně ovlivnit volbu průměrného spotřebitele, aniž uvedené rozdíly vyplývají z dotyčné reklamy.

Článek 3a odst. 1 písm. c) směrnice 84/450, ve znění směrnice 97/55, musí být vykládán v tom smyslu, že podmínka ověřitelnosti stanovená v uvedeném ustanovení vyžaduje, pokud jde o takovou reklamu, jako je reklama dotčená v původním řízení, která srovnává ceny dvou sortimentů zboží, aby předmětné zboží mohlo být přesně identifikováno na základě informací obsažených v uvedené reklamě.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-164/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Odchyly od režimu ochrany volně žijících ptáků — Lov“)

(2011/C 13/14)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Zadra a D. Recchia, zmocněnec)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec a G. Fiengo, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 9 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98) — Odchyly od režimu ochrany volně žijících ptáků — Region Veneto

Výrok

1) *Italská republika tím, že region Veneto přijal a uplatňuje právní úpravu týkající povolující odchyly z režimu ochrany volně žijících ptáků, která nespĺňuje podmínky stanovené v článku 9 Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 9 uvedené směrnice.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-226/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/18/ES — Postupy při zadávání veřejných zakázek — Uzavření smlouvy na tlumočnické a překladatelské služby — Služby náležející do přílohy II B uvedené směrnice — Služby, na něž se nevztahují všechny požadavky této směrnice — Poměrná váha kritérií pro zadání zakázky stanovená po podání nabídek — Změna poměrné váhy po prvním posouzení podaných nabídek — Dodržení zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti“)

(2011/C 13/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis a A.-A. Gilly, zmocněnci)

Žalovaná: Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnci, A. Collins SC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Postupy při zadávání veřejných zakázek — Zadání smlouvy na tlumočnické a překladatelské služby — Služby, na které se nevztahují všechny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134,

p. 114; Zvl. vyd. 06/07 s. 132) — Přidělení váhy kritériím pro udělení zakázky po uplynutí lhůty pro předložení nabídek — Zásady rovného zacházení s předkladateli a transparentnosti

Výrok

1) *Irsko tím, že změnilo poměrnou váhu kritérií pro zadání zakázky na poskytnutí překladatelských a tlumočnických služeb po prvním posouzení podaných nabídek, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti, která z ní vyplývá, tak, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Evropská komise a Irsko ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht — Německo) — Hogan Lovells International LLP v. Bayer CropScience AG

(Věc C-229/09) (¹)

(„Patentové právo — Přípravky na ochranu rostlin — Nařízení (ES) č. 1610/96 — Směrnice 91/414/EHS — Dodatkové ochranné osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin — Vydání osvědčení pro produkt, na který bylo vydáno předběžné povolení k uvedení na trh“)

(2011/C 13/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Hogan Lovells International LLP

Žalovaná: Bayer CropScience AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundespatentgericht — Výklad čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin (Úř. věst. L 198, s. 30; Zvl. vyd. 03/19, s. 335) — Podmínky pro získání dodatkového ochranného osvědčení — Možnost získat toto osvědčení na základě dřívějšího povolení k uvedení na trh podle čl. 8 odst. 1 směrnice 91/414/EHS — Účinná látka jododisulfuron

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání vydání dodatkového ochranného osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin, pro který bylo vydáno předběžné povolení k uvedení na trh v souladu s čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Dita Danosa v. LKB Līzings SIA

(Věc C-232/09) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 2 písm. a) a článek 10 — Pojem „těhotná zaměstnankyně“ — Zákaz dát výpověď těhotné zaměstnankyni v době od počátku těhotenství až do konce mateřské dovolené — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení pro muže a ženy — Člen statutárního orgánu kapitálové společnosti — Vnitrostátní právní předpisy dovolující propustit takového člena bez jakéhokoli omezení“)

(2011/C 13/17)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dita Danosa

Žalovaná: LKB Līzings SIA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 10 směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110) — Pojem pracovník — Otázka, zda jsou se směrnici slučitelné vnitrostátní právní předpisy dovolující propustit členku statutárního orgánu kapitálové společnosti bez jakéhokoli omezení, zvláště pak bez ohledu na její těhotenství

Výrok

1) Na článku statutárního orgánu kapitálové společnosti, která pro tuto společnost vykonává činnost a je její nedílnou součástí, je nutno pohlížet tak, že má postavení zaměstnankyně pro účely směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), pokud svou činnost po určitou dobu vykonává pod vedením nebo kontrolou jiného orgánu této společnosti a pokud za tuto činnost pobírá odměnu. Předkládajícímu soudu přísluší provést nezbytné ověření skutkových okolností, aby bylo možné posoudit, zda je tomu tak ve sporu, který mu byl předložen.

2) Článek 10 směrnice 92/85 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou jde v původním řízení a která umožňuje odvolání členky statutárního orgánu kapitálové společnosti bez omezení, pokud má dotyčná osoba postavení „těhotné zaměstnankyně“ ve smyslu této směrnice a pokud rozhodnutí o odvolání, které vůči ní bylo přijato, je založeno hlavně na jejím těhotenství. I kdyby dotyčná členka statutárního orgánu toto postavení neměla, zůstává nicméně skutečností, že se odvolání členky statutárního orgánu vykonávající takovou funkci, jaká je popsána ve věci v původním řízení, z důvodu těhotenství nebo z důvodu založení hlavně na tomto stavu, může týkat pouze žen, a představuje tedy přímou diskriminaci na základě pohlaví, která je v rozporu s čl. 2 odst. 1 a 7 a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Alketa Xhymshiti v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Věc C-247/09) (¹)

(„Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72, jakož i nařízení (ES) č. 859/2003 — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Rodinné dávky — Státní občan třetího státu, který pracuje ve Švýcarsku a se svými dětmi žije v členském státě, jehož státní občanství mají děti“)

(2011/C 13/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alketa Xhymshiti

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Baden-Württemberg — Výklad nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 317), a článků 2, 13 a 76 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35), jakož i čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) — Státní příslušník třetí země, který pracuje ve Švýcarské konfederaci a bydlí společně se svou manželkou a dětmi v členském státě, jehož státními příslušníky jsou děti — Odmítnutí členského státu bydliště priznat rodinné dávky — Slučitelnost takového odmítnutí priznat rodinné dávky s výše uvedenými ustanoveními práva Společenství

Výrok

1) V případě, kdy státní příslušník třetího státu oprávněně bydlí v členském státě Evropské unie a pracuje ve Švýcarsku, nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti, se na tohoto státního příslušníka v členském státě bydliště neuplatní, pokud toto nařízení č. 859/2003 není uvedeno mezi akty Společenství v části A přílohy II Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, podepsané v Lucemburku dne 21. června 1999, které se smluvní strany této dohody zavázaly uplatňovat. V důsledku toho nelze shledat, že členský stát bydliště je povinen na uvedeného zaměstnance a jeho manželku uplatnit nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, a nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97.

2) Články 2, 13 a 76 nařízení č. 1408/71, jakož i čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení č. 574/72 nejsou relevantní ve vztahu ke státní příslušnici třetího státu v situaci žalobkyně v původním řízení,

neboť její situace spadá do působnosti právních předpisů členského státu bydliště. Samotná skutečnost, že děti této státní příslušnice jsou občany Unie, nemůže vést k tomu, že by odmítnutí priznat nárok na rodinné přídatky v členském státě bydliště bylo protiprávní, pokud nejsou, jak to vyplývá ze zjištění učiněných předkládajícím soudem, splněny zákonné podmínky takového priznání.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rayonen sad Plovdiv — Bulharsko) — Vasil Ivanov Georgiev v. Tehniceski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Spojené věci C-250/09 a C-268/09) (¹)

(„Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 — Zákaz diskriminace na základě věku — Univerzitní profesori — Vnitrostátní ustanovení, které po dosažení věku 65 let stanoví uzavření pracovní smlouvy na dobu určitou — Povinný odchod do důchodu ve věku 68 let — Opodstatněnost rozdílů v zacházení na základě věku“)

(2011/C 13/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Plovdiv

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vasil Ivanov Georgiev

Žalovaná: Tehniceski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rayonen sad Plovdiv — Výklad čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Vnitrostátní zákon, který dovoluje vysokoškolským profesorům, kteří dosáhli věku 65 let, uzavření pracovních smluv pouze na dobu určitou — Vnitrostátní zákon, který pro vysokoškolské profesory stanoví věk odchodu do důchodu na 68 let — Opodstatněnost rozdílů v zacházení na základě věku.

Výrok

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, a zejména její čl. 6 odst. 1, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která pro univerzitní profesory, kteří dosáhli věku 68 let, stanoví povinný odchod do důchodu a umožňuje jim po dosažení věku 65 let pokračovat v činnosti pouze

prostřednictvím smluv na dobu určitou uzavřených na dobu jednoho roku, které je možné prodloužit maximálně dvakrát, pokud tato právní úprava sleduje legitimní cíl spojený zejména s politikou zaměstnanosti a trhu práce, jako například zabezpečení kvality vzdělávání a optimálního rozdělení profesorských míst mezi generace, a pokud umožňuje dosáhnout tohoto cíle přiměřenými a nezbytnými prostředky. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny.

Pokud jde o spor mezi veřejným zařízením a jednotlivcem, musí vnitrostátní soud v případě, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, nespĺňuje podmínky uvedené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78, ponechat tuto právní úpravu nepoužitou.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Stuttgart — Německo) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vystaveného na Gaetana Mantella

(Věc C-261/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v trestní oblasti — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Článek 3 odst. 2 — *Ne bis in idem* — Pojem „stejný čin“ — Možnost vykonávajícího justičního orgánu odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu — Konečné rozhodnutí vydané ve vystavujícím členském státě — Držení omamných látek — Obchod s omamnými látkami — Zločinné spolčení“)

(2011/C 13/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Stuttgart

Účastník původního řízení

Gaetano Mantello

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Stuttgart — Výklad čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34) — Zásada „*non bis in idem*“ na vnitrostátní úrovni — Možnost vykonávajícího justičního orgánu odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu, který byl vystaven za účelem trestního stíhání v souvislosti s

trestnými činy, z nichž část již byla předmětem konečného rozhodnutí ve vystavujícím členském státě — Pojem „stejný čin“ — Situace, ve které byly všechny skutkové okolnosti, které vedly k vystavení evropského zatýkacího rozkazu, známy vyšetřujícím orgánům vystavujícího členského státu při prvním trestním řízení, z taktických vyšetřovacích důvodů ale nebyly použity

Výrok

Pro účely vystavení a výkonu evropského zatýkacího rozkazu je pojem „stejný čin“ uvedený v čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy autonomním pojmem práva Unie.

Za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, kdy vystavující justiční orgán v odpovědi na žádost o informace ve smyslu čl. 15 odst. 2 tohoto rámcového rozhodnutí, kterou formuloval vykonávající justiční orgán, na základě svého vnitrostátního práva a při dodržení požadavků vyplývajících z pojmu „stejný čin“, jak je zakotven v tomtéž čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí, výslovně konstatoval, že předcházející rozsudek vydaný v jeho právním řádu není konečným rozhodnutím vztahujícím se na činy uvedené v jeho zatýkacím rozkazu, a tudíž není překážkou pro trestní stíhání, v jejichž rámci byl uvedený zatýkací rozkaz vydán, nemá vykonávající justiční orgán žádný důvod ve spojitosti s takovým rozsudkem uplatnit důvod pro povinné odmítnutí výkonu upravený v uvedeném čl. 3 odst. 2.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) v. Evropská komise

(Věc C-317/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Započtení pohledávek, které podléhají odlišným právním řádům — Žádost o vrácení vyplacených částek — Zásada *litis denuntiatio* — Právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces“)

(2011/C 13/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) (zástupce: P.-P. Van Gehuchten, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a S. Delaude, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 10. června 2009, *Archimedes v. Komise* (spojené věci T-396/05 a T-397/05), kterým Soud zamítl žaloby účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek směřující ke zrušení rozhodnutí Komise o vymáhání částek uhrazených v rámci smlouvy, kterou je vázána vůči účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek, a o započtení vzájemných pohledávek, a dále toho, aby bylo Komisi uloženo uhradit jí zbývající část dotace stanovené toutéž smlouvou — *Nepoužitelnost zásady litis denuntiatio* — Zamítnutí návrhu na uplatnění společné a nerozdílné odpovědnosti smluvních partnerů — Porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB v. Evropská komise

(Věc C-322/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpora — Stížnost soutěžitele — Přípustnost — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Články 4, 10, 13 a 20 — Rozhodnutí Komise nepokračovat ve vyšetřování stížnosti — Kvalifikace opatření ze strany Komise jako opatření, která z části nepředstavují státní podporu a zčásti představují existující podpory slučitelné se společným trhem — Článek 230 ES — Pojem ‚napadnutelný akt‘ “)

(2011/C 13/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell Teaterpaket AB (zástupci: M. Merola a L. Armati, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 9. června 2009 ve věci NDSHT v. Komise Evropských společenství (T-152/06), kterým Soud prohlásil za nepřipustnou žalobu na zrušení rozhodnutí Komise, obsaženého v dopisech ze dne 24. března a 28. dubna 2006, nezahájit řízení upravené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES v návaznosti na stížnost žalobkyně týkající se podpor údajně poskytnutých švédskými orgány společnosti Stockholm Visitors Board AB, spočívajících v různých typech subvencí od města Stockholm — Akty, proti kterým lze podat žalobu

Výrok

- 1) *Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 9. června 2009, NDSHT v. Komise (T-152/06) se zrušuje.*
- 2) *Námítka nepřipustnosti vznesená Komisí Evropských společenství před Soudem se zamítá.*
- 3) *Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o návrhových žádáních společnosti NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell Teaterpaket AB směřujících ke zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství, obsaženého v jejích dopisech ze dne 24. března a 28. dubna 2006, nepokračovat v přezkumu stížnosti podané uvedenou společností a týkající se údajně protiprávních státních podpor poskytnutých městem Stockholm společností Stockholm Visitors Board AB.*
- 4) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

(¹) Úř. věst. C 233, 26.6.2009, s. 12.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Pensionsversicherungsanstalt v. Christine Kleist

(Věc C-356/09) (¹)

(„Sociální politika — Rovné zacházení s muži a ženami v oblasti zaměstnání a povolání — Směrnice 76/207/EHS — Článek 3 odst. 1 písm. c) — Vnitrostátní právní úprava usnadňující propouštění zaměstnanců, kterým vznikl nárok na starobní důchod — Cíl podpory zaměstnanosti mladších osob — Vnitrostátní právní úprava stanovící pro vznik nároku na důchod věk 60 let pro ženy a 65 let pro muže“)

(2011/C 13/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaná: Christine Kleist

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187) ve znění směrnice 2002/73/ES — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví věk odchodu do důchodu na 60 let pro ženy a na 65 let pro muže a která zjednodušuje propouštění zaměstnanců, kteří dosáhli tohoto věku — Propuštění ženy, která dosáhla věku 60 let a která má právo na odchod do důchodu veřejným zaměstnavatelem, které je motivováno vůlí zaměstnat mladší osoby

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která za účelem podpory přístupu mladších osob k zaměstnání umožňuje zaměstnavateli propouštět zaměstnance, kteří získali nárok na starobní důchod, přičemž tento nárok získávají ženy ve věku o pět let nižším, než je věk potřebný k získání téhož nároku v případě mužů, představuje přímou diskriminaci na základě věku zakázanou touto směrnicí.

(¹) Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-48/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení pro stávající zařízení — Povinnost zajistit provoz takových zařízení v souladu s požadavky směrnice“)

(2011/C 13/24)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: A. Alcover San Pedro, zmocněnec)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 24, s. 8) — Zařízení, která mohou mít vliv na emise do ovzduší, vody a půdy a na znečištění — Podmínky povolení stávajících zařízení

Výrok

1) Španělské království tím, že nepřijalo nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 této směrnice do 30. října 2007, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy práva Unie, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Stuttgart — Německo) — Bianca Purrucker v. Guillermo Vallés Pérez

(Věc C-296/10) (¹)

(„Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Překážka věci zahájené — Žaloba ve věci samé týkající se práva péče o dítě a návrh na předběžná opatření týkající se práva péče o těžce dítě“)

(2011/C 13/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bianca Purrucker

Žalovaný: Guillermo Vallés Pérez

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Amtsgericht Stuttgart — Výklad čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 388, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) — Příslušnost soudu členského státu k rozhodnutí ve věci samé v řízení týkajícím se práva péče o dítě, které má své obvyklé bydliště v tomto státě, pokud bylo předtím ve sporu mezi stejnými účastníky řízení týkajícím se práva péče o stejné dítě na základě návrhu na vydání předběžného opatření zahájeno řízení u soudu jiného členského státu — Pojem „soud, který zahájil řízení jako první“

Výrok

Ustanovení čl. 19 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 nejsou použitelná v případě, že je za účelem vydání opatření ve věci rodičovské zodpovědnosti nejprve zahájeno řízení u soudu jednoho členského státu pouze za účelem nařízení předběžných opatření ve smyslu článku 20 tohoto nařízení a později je na návrh směřující k vydání těchto opatření — ať již ve formě předběžných opatření nebo konečného rozhodnutí — zahájeno řízení u soudu jiného členského státu příslušného k rozhodnutí ve věci samé ve smyslu téhož nařízení.

Skutečnost, že je u soudu členského státu zahájeno řízení o předběžných opatřeních nebo že je v rámci takového řízení přijato rozhodnutí a že z informací obsažených v podaném návrhu nebo přijatém rozhodnutí nevyplývá, že je soud, před nímž probíhá řízení o předběžných opatřeních, příslušný ve smyslu nařízení č. 2201/2003, nemá nezbytně za důsledek vyloučení existence — v souladu s tím, co případně dovoluje vnitrostátní právo tohoto členského státu — návrhu na zahájení řízení ve věci samé souvisejícího s návrhem na předběžná opatření a obsahujícího poznatky mající prokázat, že soud, před nímž řízení probíhá, je příslušný ve smyslu tohoto nařízení.

Pokud i přes úsilí vynaložené soudem, který zahájil řízení později, informovat se u účastníka řízení, který se dovolává překážky věci zahájené, u soudu, který zahájil řízení jako první, a u ústředního orgánu nedisponuje soud, který zahájil řízení později, žádnými poznatky, které by umožňovaly určit předmět návrhu podaného u jiného soudu a věc, ve které byl návrh podán, a které by směřovaly zejména k doložení příslušnosti tohoto soudu v souladu s nařízením č. 2201/2003, a pokud z důvodů zvláštních okolností zájem dítěte vyžaduje přijetí rozhodnutí, které lze uznat v jiných členských státech, než je členský stát soudu, který zahájil řízení později, je nutné, aby posledně uvedený soud po uplynutí přiměřené lhůty za účelem obdržení odpovědí na položené otázky pokračoval v přezkumu návrhu, který mu byl předložen. Délka této přiměřené lhůty musí být určena v souladu se zájmem dítěte s ohledem na konkrétní okolnosti dotčeného sporu.

(¹) Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 7. července 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova a Kemko International EAD v. Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Věc C-339/10)

(2011/C 13/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobci: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova a Kemko International EAD

Žalovaný: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Usnesením ze dne 12. listopadu 2010 se Soudní dvůr (osmý senát) prohlásil za zjevně nepřislušný k zodpovězení otázek předložených Varhoven administrativen sad (Bulharsko).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal in Northern Ireland (Spojené království) dne 29. září 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts and Creagh Concrete Products Ltd v. Department of the Environment for Northern Ireland

(Věc C-474/10)

(2011/C 13/27)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal in Northern Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts and Creagh Concrete Products Ltd

Žalovaný: Department of the Environment for Northern Ireland

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnicí [2001/42] (¹) vykládat tak, že pokud je státní orgán, který připravuje plán, na nějž se vztahuje článek 3 uvedené směrnice, sám orgánem s obecnou působností v oblasti životního prostředí v členském státě, může tento členský stát odmítnout jmenovat orgán pro konzultaci podle čl. 6 odst. 3 pro účely článků 5 a 6 uvedené směrnice?
- 2) Je třeba směrnicí vykládat tak, že pokud je orgán, který připravuje plán, na nějž se vztahuje článek 3, sám orgánem s obecnou působností v oblasti životního prostředí v členském státě, je tento členský stát povinen zajistit jmenování orgánu pro konzultaci, který je oddělen od prvně uvedeného orgánu?
- 3) Je třeba směrnicí vykládat tak, že, lze požadavek stanovený v čl. 6 odst. 2, aby byla orgánům v souladu s čl. 6 odst. 3 a veřejnosti v souladu s čl. 6 odst. 4 dána včas skutečná příležitost, aby „v přiměřené lhůtě“ vyjádřily své stanovisko, provést prostřednictvím právních předpisů, jež stanoví, že orgán odpovědný za přípravu plánu stanoví lhůtu, během níž mají být vyjádřena stanoviska, pro každý případ zvlášť, nebo musí právní předpisy provádějící směrnici samy stanovit lhůtu či různé lhůty pro různé okolnosti, v nichž mají být taková stanoviska vyjádřena?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí
Úř. věst. L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-486/10)

(2011/C 13/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a C. Zadra, Bevollmächtigte)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že město Hamm zadalo přímo, bez předchozího provedení celoevropských výběrových řízení, sdružení Lippeverband smlouvy o službách ze dne 30. července a 16. prosince 2003 o shromažďování a odvádění odpadních vod jakož i provádění, provozu, údržbě a kontrole kanalizačních zařízení města Hamm, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 ve spojení s hlavy III až VI směrnice 92/50/EHS⁽¹⁾;

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby jsou smlouvy o službách za úplatu týkající se shromažďování a odvádění odpadních vod, jakož i provádění, provozu, údržby a kontrole kanalizačních zařízení města Hamm, které toto město uzavřelo se sdružením Lippenverband vzniklým podle zákona a spravujícím odpadní vody. Lippenverband je veřejnoprávní korporace, jejímž úkolem je plnit zákonem uložené úkoly v oblasti vodního hospodářství. Jeho členy jsou přibližně z 25 % soukromé podniky. Podle dotyčných smluv měl Lippenverband převzít od 1. ledna 2004 shromažďování a odvádění odpadních vod města Hamm a za tuto činnost zaplatilo město odměnu deklarovanou jako „příspěvek ve zvláštním zájmu“. za účelem splnění tohoto úkolu převádí město Hamm právo k výlučnému, trvalému a rozsáhlému využívání svých zařízení pro odpadní vody a Lippenverband je povinen zaplatit za toto užívání náhradu.

Ačkoli jsou předmětné smlouvy veřejnými zakázkami na služby ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 92/50/EHS, byly uzavřeny bez provedení formálního zadávacího řízení a bez celoevropského výběrového řízení přímo se sdružením Lippenverband. Smlouvy je třeba jednoznačně kvalifikovat jako smlouvy o poskytování služeb za úplatu. Byly uzavřeny zadavatelem veřejných zakázek na dobu neurčitou, jejich předmětem je poskytování služeb kanalizace ve smyslu kategorie 16 přílohy I A uvedené směrnice a jejich hodnota překračuje hranici pro použití směrnice. Uzavření smluv mělo tudíž předcházet celoevropské výběrové řízení.

Na rozdíl od stanoviska spolkové vlády se u převodu dotyčných služeb nejedná o akt státní organizace ani o takzvané výběrové řízení „in-house“.

Zprv je sporné, zda může být smíšenému hospodářskému sdružení, jakým je Lippenverband se zhruba 25 % podílem soukromých členů, zadán úkol v rámci státní organizace s vyloučením právních předpisů Společenství týkajících se zadávání veřejných zakázek. Podle názoru Komise jsou akty státní organizace, na které nelze použít předpisy o zadávání veřejných zakázek, možné pouze mezi veřejnými orgány, jejichž činnost slouží výlučně veřejnému zájmu. Skutečnost, že jsou vodohospodářské svazy ze zákona pověřeny určitými úkoly v oblasti hospodaření s odpadními vodami, rovněž nemění nic na tom, že Lippenverband není součástí vnitrostátní organizace správy ve smyslu práva Společenství. Nezávisle na tom, zda může být Lippenverband pověřen úkolem na základě aktu státní organizace, se v projednávaném případě o takové pověření úkolem nejedná. Okolnost, že město Hamm platí ročně částku za poskytování služeb Lippenverband, kvalifikuje smlouvy jednoznačně jako smlouvy o poskytování služeb za úplatu a vylučuje existenci pověření úkolem v rámci veřejné správy.

Co se krom toho týče vyloučení takzvaných obchodů „in-house“ z úpravy zadávání veřejných zakázek, nemůže se podle judikatury Soudního dvora tato výjimka uplatnit, pokud se na pověřeném subjektu podílí — byť menšinově — soukromý podnik. V takovém případě nemůže zadavatel veřejné zakázky vykonávat nad dotčeným podnikem stejnou kontrolu jako nad svými vlastními orgány.

Z těchto úvah vyplývá, že se zde jedná o veřejnou zakázku na služby za úplatu a že se zde neuplatní žádné výjimky. Spolková republika Německo tudíž přímým zadáním úkolů městské kanalizace městem Hamm porušila ustanovení směrnice 92/50.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądom Najwyższym (Polská republika) dne 12. října 2010 — trestní řízení proti Łukaszi Marcini Bondovi

(Věc C-489/10)

(2011/C 13/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastník původního trestního řízení

Łukasz Marcin Bonda

Předběžná otázka

Jakou právní povahu má sankce podle článku 138 nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 ze dne 29. října 2004 kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1), která spočívá v tom, že zemědělci budou v letech, která následují po roce, v němž bylo předloženo nesprávné prohlášení o velikosti plochy tvořící základ pro přímé platby, odepřeny přímé platby?

Žaloba podaná dne 12. října 2010 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-490/10)

(2011/C 13/30)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96⁽¹⁾;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se Evropský parlament domáhá zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010, kterým Rada zřídila společný rámec, podle něhož jsou Komisi oznamovány informace o investičních projektech do energetické infrastruktury. Toto nařízení bylo přijato na dvojím právním základě článků 337 SFEU a 187 AE. Podle Parlamentu výběr právního základu, který učinila Rada, je nesprávný z toho důvodu, že opatření, která jsou předmětem napadeného nařízení, spadají do oblasti energetiky, která je zvláště upravená článkem 194 SFEU. Tato opatření měla být tedy přijata na základě zmíněného čl. 194 odst. 2 běžným legislativním postupem, který stanoví toto ustanovení a nikoliv na základě článku 337 SFEU, který nestanoví žádnou formu účasti Parlamentu. Krom toho je Parla-

ment toho názoru, že pro přijetí dotčených opatření nebylo nezbytné se opřít také o článek 187 AE.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 180, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängigen Finanzsenats, Auenstelle Linz (Rakousko) dne 14. řřjna 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG v. Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Věc C-492/10)

(2011/C 13/31)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Linz

Účastníci původního řízení*Žalobkyně:* Immobilien Linz GmbH & Co KG*Žalovaný:* Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr**Předběžné otázky**

Zvýši převzetí ztrát společnosti jejím jediným společníkem, veřejnoprávní korporací, jejíž zástupce byl příslušným orgánem pověřen, aby poskytl ročně příplatek společníka na pokrytí ztráty ve výši částky určené za tímto účelem v předběžném rozpočtu, resp. v hospodářském plánu schváleném společností před začátkem hospodářského roku, obchodní majetek této společnosti ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 69/335/EHS⁽¹⁾ (odpovídá čl. 3 písm. h) směrnice 2008/7/ES)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland dne 15. řřjna 2010 — M. E. a další v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Věc C-493/10)

(2011/C 13/32)

*Jednací jazyk: angličtina***Předkládající soud**

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: M. E. a další

Odpůrci: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Předběžné otázky

- 1) Je přemísťující členský stát podle nařízení Rady (ES) č. 343/2003⁽¹⁾ povinen posoudit, zda přijímající členský stát dodržuje článek 18 Listiny základních práv a svobod EU, směrnice Rady 2003/9/ES⁽²⁾, 2004/83/ES⁽³⁾ a 2005/85/ES⁽⁴⁾ a nařízení Rady (ES) č. 343/2003?
- 2) Pokud je odpověď kladná, a pokud se zjistí, že přijímající členský stát nedodržuje jedno nebo více z těchto ustanovení, je přemísťující členský stát povinen přijmout příslušnost k posouzení žádosti podle čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003?

(1) Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států
Úř. věst. L 50, s. 1.

(2) Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl
Úř. věst. L 31, s. 18.

(3) Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany
Úř. věst. L 304, s. 2

(4) Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka
Úř. věst. L 326, s. 13

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 14. října 2010 — X NV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-498/10)

(2011/C 13/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: X NV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že k omezení volného pohybu služeb dochází v případě, že

příjemce služby, jež je poskytována poskytovatelem služby se sídlem v jiném členském státu, na základě právních předpisů členského státu, v němž je usazen příjemce služby a v němž je služba poskytována, je povinen, provést srážku daně z odměny dlužné za tyto služby, zatímco tato povinnost provést srážku nevzniká v případě, že je dotčen poskytovatel služeb, který je usazen v témže členském státě jako příjemce služby?

- 2a) Pokud odpověď na předcházející otázku zní v tom smyslu, že právní předpis, který stanoví zdanění příjemce služby, vede k omezení volného pohybu služeb, může být pak takové omezení odůvodněno nutností zajistit výběr a vymáhání daně od zahraničních společností, které se v Nizozemsku zdržují pouze krátce a lze je obtížně kontrolovat, což činí provádění daňové pravomoci vyhrazené Nizozemsku problematickým?
- 2b) Je v tomto případě relevantní skutečnost, že právní předpis byl později pro takové situace, jako je dotčená situace, změněn v tom smyslu, že se jednostranně upouští od výběru daně, neboť nebyl jednoduše a účinně proveditelný?

- 3) Jde o právní předpis, s přihlédnutím k možnostem, které nabízí zejména směrnice 76/308/EHS⁽¹⁾ pro vzájemnou pomoc při vymáhání daňových pohledávek, nad rámec toho, co je nezbytné?

- 4) Je pro zodpovězení předcházejících otázek relevantní skutečnost, zda lze provést zápočet daně dlužné z odměny v členském státě, v němž je usazen příjemce služby, s daní dlužnou z odměny v tomto jiném členském státě?

(1) Směrnice Rady ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel (Úř. věst. L 73, s. 18; Zvl. vyd. 02/01, s. 44).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgie) dne 19. října 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij v. F.O.D. Financiën

(Věc C-499/10)

(2011/C 13/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vlaamse Oliemaatschappij

Žalovaný: F.O.D. Financiën

Předběžné otázky

Mohou členské státy podle dřívějšího čl. 21 odst. 3 šesté směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾, který je nyní obsažen v článku 205 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽²⁾, ve spojení s článkem 202 a čl. 157 odst. 1 písm. b) této směrnice stanovit, že majitel jiného, nežli celního skladu, bezpodmínečně společně a nerozdílně ručí za daně, které osoba povinná k dani — majitel zboží — dluží za dodání zboží za úplatu, i tehdy, pokud majitel skladu jedná v dobré víře nebo mu nelze přičítat zavinění nebo nedbalost (čl. 51a § 3 WBTW)?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 21. října 2010 — Partrederiet Sea Fighter v. Skatteministeriet

(Věc C-505/10)

(2011/C 13/35)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Partrederiet Sea Fighter

Odpůrce: Skatteministeriet

Předběžné otázky

Je třeba článek 8 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992⁽¹⁾ o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů vykládat v tom smyslu, že minerální oleje dodávané pro použití v rypadle, které je trvale připevněno k lodi, ale které vzhledem k tomu, že má svůj vlastní motor a nádrže na palivo, funguje nezávisle na pohonu motoru lodi, jsou za podmínek uvedených v projednávaném případě osvobozeny od daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Firenze (Itálie) dne 25. října 2010 — Denise Bernardi, zastoupená matkou Katiou Mecacci v. Fabio Bernardi

(Věc C-507/10)

(2011/C 13/36)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Firenze

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Denise Bernardi, zastoupená matkou Katiou Mecacci

Žalovaný: Fabio Bernardi

Předběžné otázky

Musí být články 2, 3 a 8 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 392 odst. 1a italského trestního soudního řádu v části, ve které nestanoví povinnost státního zástupce požádat o předběžné vyslechnutí nezletilé oběti před veřejným jednáním, a článek 394 trestního soudního řádu, který nestanoví možnost této nezletilé oběti odvolat se k soudu proti zamítavému rozhodnutí státního zástupce ohledně její žádosti o vyslechnutí přiměřeným způsobem mimo hlavní líčení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 2. listopadu 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH v. Sewar spol. s r. o.

(Věc C-514/10)

(2011/C 13/37)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Wolf Naturprodukte GmbH

Žalovaná: Sewar spol. s r. o.

Předběžná otázka

Je třeba čl. 66 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení Brusel I“), vykládat tak, že pro založení působnosti nařízení Brusel I je nezbytné, aby v době vydání rozhodnutí bylo toto nařízení platné jak ve státu, jehož soud rozhodnutí vydává, tak i státu, v němž účastník usiluje o uznání a výkon takového rozhodnutí?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

Žaloba podaná dne 29. října 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-516/10)

(2011/C 13/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a E. Montaguti, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Rakouská republika tím, že ponechala v platnosti § 5 ve spojení s § 2 odst. 3 a 4, jakož i § 6 odst. 2 písm. g) VGVG, porušila články 49 a 63 SFEU;
- určit, že Rakouská republika tím, že ponechala v platnosti § 6 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 3 a 4 VGVG, porušila články 49 a 63 SFEU;
- uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise nemá pochybnosti o tom, že členské státy smí omezit nabývání pozemků z důvodů obecného zájmu. Ustanovení Vorarlberger Grundverkehrsgesetzes (VGVG, zákon spolkové země Vorarlberg o dispozici s půdou) uvedená v návrhových žádáních však představovala nepřiměřené omezení volného pohybu kapitálu a svobody usazování.

Především je nepřiměřená tzv. zájmová klauzule, na jejímž základě VGVG přiznává zemědělcům přednost při nabývání zemědělských pozemků před osobami, které nejsou zemědělci. Další využívání pozemků pro zemědělské účely lze zaručit například i tehdy, pokud je potenciální nabyvatel ochoten pozemek i nadále pronajímat dosavadnímu nájemci.

Stejně tak není pochopitelné, proč se zájmová klauzule uplatní i tehdy, když dosavadní vlastník svůj pozemek vloží do podniku nebo nadace jako nepeněžitý vklad, třebaže je zajištěno i nadále využívání pozemku pro zemědělské účely.

Podle názoru Komise je rovněž nepřiměřené, že se uvedená zájmová klauzule opětovně uplatní v případě, že k prodeji nedojde z důvodů, jež nastaly na straně prodávajícího.

Konečně Komise napadá skutečnost, že VGVG nestanoví žádnou úpravu, která by v případě nedostatečného zájmu zemědělců na obhospodařování zemědělského pozemku dovolovala tento pozemek prodat bez toho, že by jej byl nabyvatel povinen využívat pro zemědělské účely.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 2. listopadu 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc v. Comptroller-General of Patents

(Věc C-518/10)

(2011/C 13/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Yeda Research and Development Company Ltd, Aventis Holdings Inc

Žalovaný: Comptroller-General of Patents

Předběžná otázka

Pokud kritéria pro rozhodnutí, zda je výrobek „chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení⁽¹⁾, zahrnují posouzení či spočívají v posouzení, zda by dodání výrobku porušilo práva ze základního patentu, mění něco na příslušné analýze, je-li takové porušení nepřímým porušením na základě článku 26 Úmluvy o evropském patentu pro společný trh, který byl ve Spojeném království proveden čl. 60 odst. 2 Patents Act 1977 (zákon z roku 1977 o patentech) a v dalších členských státech Společenství příslušnými ustanoveními jejich právní úpravy?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 152, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bari (Itálie) dne 27. října 2010 — Giovanni Colapietro v. Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Věc C-519/10)

(2011/C 13/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bari

Účastníci původního řízení

Žalobce: Giovanni Colapietro

Žalovaný: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Předběžné otázky

- 1) Mohl by Soudní dvůr upřesnit dosah nařízení EHS č. 822/87 ⁽¹⁾, tedy jeho územní a časovou působnost, jakož i jeho smysl z hlediska ukládání postihů, a to ve vztahu k vinařskému roku 1993/1994, tedy k období, s nímž souvisejí skutkové okolnosti této věci?
- 2) Je pravda, že byl článek 39 výše uvedeného nařízení EHS č. 822/87 pro uvedený vinařský rok proveden nařízením EHS č. 343/94 ⁽²⁾ ze dne 15. února 1994 a byl jím nahrazen?
- 3) Je uložení pokuty ve výši 390 250 000 ITL, nyníšších 201 547,30 eur (dvěstějednatřicetsetčtyřicetset/30 eur), za neodevzdání k povinné destilaci ve vinařském roce 1993/94 objemu 7.084,87 hl stolního vína, který vyplývá z uplatnění poměrné části na 15 155 hl vyrobeného burčáku (s výnosem 126 hl/ha, který vyplývá z nařízení EHS č. 610/94 ⁽³⁾), přičemž poměrná část, která podléhá povinné destilaci vína, činí 51,5 %, nepřiměřené spáchanému činu a porušuje zásadu přiměřenosti trestu, již Soudní dvůr vícekrát vyjádřil?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 44, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 77, s. 12.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. listopadu 2010 Deltafina SpA proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 8. září 2010 ve věci T-29/05, Deltafina v. Komise

(Věc C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Deltafina SpA (zástupci: J. F. Bellis a F. Di Gianni, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- změnit napadený rozsudek v části, ve které potvrzuje pokutu udělenou společnosti Deltafina, jeho zrušením nebo, podpůrně, snížením pokuty udělené společnosti Deltafina;
- zrušit napadené rozhodnutí v části, ve které uděluje pokutu společnosti Deltafina, nebo, podpůrně, snížit pokutu udělenou společnosti Deltafina;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu tohoto aktu se navrhovatelka dovolává dvou důvodů:

- 1) první důvod, který je zásadní, podle něhož Tribunál nedoručil zásadu rovného zacházení tím, že se přiměřeně nezbýval důvodem navrhovatelky týkajícím se zásady rovného zacházení při kvantifikaci pokuty, která jí byla udělena.

Na podporu tohoto důvodu se navrhovatelka dovolává toho, že Komise stanovila společnosti Deltafina vyšší původní částku pokuty na základě okolnosti, že společnost Deltafina byla nejdůležitějším odběratelem zpracovaného tabáku ve Španělsku. Naproti tomu pokuta uložená dalším podnikům účastnícím se porušení (včetně sesterské společnosti společnosti Deltafina, společnosti Taes) byla stanovena výlučně na základě jejich postavení na trhu surového tabáku ve Španělsku, což je trh, na němž došlo k porušení. Pokuta udělená společnosti Deltafina porušuje zásadu rovného zacházení, jelikož Cetarsa a podniky Dimon/Agroexpansión a Standard/WWTE byly také vertikálně propojenými podniky a také měly význačné postavení na trhu zpracovaného tabáku ve Španělsku. Tato okolnost však nebyla zohledněna při stanovení jejich pokut. Komise tedy při stanovení pokuty udělené společnosti Deltafina zohlednila faktor, který nebyl použit ve vztahu k dalším podnikům;

- 2) druhý důvod, který podléhá prvnímu důvodu, podle něhož Tribunál nesprávně použil pojem „podnik“ obsažený v článku 81 tím, že kontradiktorním a neoprávněným odůvodněním zamítl důvod navrhovatelky týkající se skutečnosti, že společnosti Deltafina nebylo přiznáno stejné snížení udělené pokuty jako její sesterské společnosti Taes na základě společné žádosti o příznivé zacházení předložené společnostmi Taes a Deltafina pod dohledem jejich mateřské společnosti Universal.

Na podporu tohoto důvodu navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nesprávně použil pojem „podnik“ obsažený v článku 81 ES, a odchytil se tak od judikatury evropských soudů v této oblasti, zejména od judikatury vyplývající z věci C-97/08 P, Akzo. Sdělení Komise o neuložení nebo snížení pokut z roku 1996 (Úř. věst. C 207, s. 4) mělo být použito na podnik Taes/Deltafina jako celek a nikoliv na dvě společnosti odděleně, neboť toto sdělení se uplatní na „podniky“, a nikoli na jednotlivé právnické osoby. Konečně navrhovatelka tvrdí, že argumenty vznesené Komisí odmítající přiznat společnosti Deltafina stejné zvýhodnění snížením pokuty jako společnosti Taes, jsou neopodstatněné. Navrhovatelka tvrdí, že s ohledem na tyto argumenty Deltafina a Taes tvoří jediný podnik, a tudíž společnosti Deltafina mělo být přiznáno stejné snížení udělené pokuty.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 23. listopadu 2010 — Codorniu Napa v. OHIM — Bodegas Ontañón (ARTESA NAPA VALLEY)

(Věc T-35/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství ARTESA NAPA VALLEY — Starší obrazová ochranná známka Společenství ARTESO a starší národní slovní ochranná známka LA ARTESA — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 13/42)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Codorniu Napa, Inc. (Napa, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: X. Fàbrega Sabaté a M. Curell Aguilà, poté M. Curell Aguilà a J. Güell Serra, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Bodegas Ontañón, SA (Quel, La Rioja, Španělsko) (zástupci: J. Grimau Muñoz a J. Villamor Muguerza, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. listopadu 2007 (věc R 747/2006-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Bodegas Ontañón, SA a Codorniu Napa, Inc.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Codorniu Napa, Inc., se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Itálie v. Komise

(Věc T-95/08) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Režim podpory produkce v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny — Mimořádná opatření na podporu odvětví hovězího masa — Režim prémie na tabák“)

(2011/C 13/43)

Jednací jazyk: italská

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Aiello a G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Jimeno Fernández a D. Nardi, zmocněnci, ve spolupráci s F. Ruggerim Laderchim, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2008/68/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 18, s. 12), v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje uskutečněné Italskou republikou v odvětví produktů zpracovaných z ovoce a zeleniny, hovězího masa a surového tabáku.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Španělsko v. Komise

(Věc T-113/08) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Podpora produkce olivového oleje — Podpora na plochu plodin na orné půdě“)

(2011/C 13/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: F. Jimeno Fernández, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2008/68/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. L 18, s. 12), v rozsahu, v němž se týká některých výdajů vynaložených Španělským královstvím v odvětví olivového oleje a v odvětví plodin na orné půdě.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2010 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-9/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Odmítnutí žaloby v prvním stupni jako zjevně nepřipustné — Žádost o vydání osobních věcí — Oznámení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti v jiném jazyce než v jazyce stížnosti — Opožděná žaloba — Nezodpovězení bodu návrhových žádání předloženého v prvním stupni“)

(2011/C 13/45)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 4. listopadu 2008, Marcuccio v. Komise (F-133/06, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 4. listopadu 2008, Marcuccio v. Komise (F-133/06, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) se zrušuje v rozsahu, v němž nebylo rozhodnuto o návrhu na určení právní nicotnosti napadeného rozhodnutí v prvním stupni.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývající části zamítá.
- 3) Žaloba se zamítá v rozsahu, v němž směřovala k určení právní nicotnosti sporného rozhodnutí.
- 4) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto řízení. Náklady řízení související s řízením v prvním stupni, jež vedlo k přijetí výše citovaného usnesení Marcuccio v. Komise, budou nahrazeny podle podmínek stanovených v bodě 2 výroku tohoto usnesení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. listopadu 2010 — Nike International v. OHMI — Muñoz Molina (R10)

(Věc T-137/09) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství R10 — Nezapsaná národní slovní ochranná známka R10 — Převod národní ochranné známky — Procesní vada“)

(2011/C 13/46)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, Spojené státy) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Aurelio Muñoz Molina (Petrer, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 21. ledna 2009 (věc R 551/2008-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi DL Sports Marketing Ltda a Aureliem Muñozem Molinou.

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 21. ledna 2009 (věc R 551/2008-1) se zrušuje.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. listopadu 2010 — OHIM v. Simões Dos Santos

(Věc T-260/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Vzájemný kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2003 — Zrušení a nový výpočet bodů za zásluhy — Splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu prvního stupně — Překážka věci rozsouzené — Právní základ — Neexistence zpětné působnosti — Legitimní očekávání — Majetková újma — Ztráta šance na povýšení — Morální újma“)

(2011/C 13/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: I. de Medrano Caballero, zmocněnec, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem)

Další účastník řízení: Manuel Simões Dos Santos (Alicante, Španělsko) (zástupce: A. Creus Carreras, advokát)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 5. května 2009, Simões Dos Santosv. OHIM (F-27/08, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a směřující ke zrušení tohoto rozsudku

Výrok

- 1) Body 2 až 5 výroku rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 5. května 2009, Simões Dos Santosv. OHIM (F-27/08, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), se zrušují.
- 2) Hlavní a vzájemný kasační opravný prostředek se ve zbývající části zamítají.
- 3) Věc se vrací zpět Soudu pro veřejnou službu.
- 4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Deutsche Bahn v. OHIM (Vodorovná kombinace šedé a červené barvy)

(Věc T-404/09) (¹)

*(„Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství tvořené vodorovnou kombinací šedé a červené barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedo-
statek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b)
nařízení (ES) č. 207/2009“)*

(2011/C 13/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bahn AG (Berlín, Německo) (zástupci: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern a B. Weichhaus, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. července 2009 (věc R 379/2009-1) týkající címu se žádosti o zápis barevného označení, tvořeného vodorovnou kombinací šedé a červené barvy, jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Deutsche Bahn AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010 — Deutsche Bahn v. OHIM (Vodorovná kombinace šedé a červené barvy)

(Věc T-405/09) (¹)

*(„Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství tvořené vodorovnou kombinací šedé a červené barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedo-
statek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b)
nařízení (ES) č. 207/2009“)*

(2011/C 13/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Bahn AG (Berlín, Německo) (zástupci: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern a B. Weichhaus, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. července 2009 (věc R 372/2009-1) týkající címu se žádosti o zápis barevného označení, tvořeného vodorovnou kombinací šedé a červené barvy, jako ochranné známky Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Deutsche Bahn AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. listopadu 2010 — Victoria Sánchez v. Parlament a Komise

(Věc T-61/10) (¹)

(„Žaloba pro nečinnost — Nepřijetí opatření — Návrh na vydání soudního příkazu — Návrh na nařízení ochranných opatření — Žaloba, která je částečně zjevně nepřipustná a částečně zjevně zcela neopodstatněná“)

(2011/C 13/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Španělsko) (zástupci: původně N. Domínguez Varela, poté P. Suarez Plácido, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, N. Görlitz, P. López-Carceller, zmocněnci) a Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a I. Martínez del Peral, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba pro nečinnost směřující k učení toho, že Evropský parlament a Evropská komise protiprávně opomenuly odpovědět na dopis žalobce ze dne 6. října 2009, návrh na vydání soudního příkazu a návrh na nařízení ochranných opatření.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Fernandu Marcelino Victoria Sánchezovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *O návrhu Ignacia Ruipérez Aguirrea a sdružení ATC Petition na vstup do řízení jako vedlejší účastníci řízení není třeba rozhodnout.*

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010, s. 58.

Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Maftah v. Komise

(Věc T-101/09)

(2011/C 13/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Elmabruk Maftah (Londýn, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, Barrister, a A. McMurdie, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení (ES) č. 1130/2008 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— uložit žalované, aby okamžitě vyškrtla žalobce z přílohy uvedeného nařízení, a

— uložit žalované nebo Radě Evropské unie, aby zaplatily, vedle vlastních nákladů, náklady vynaložené žalobcem a veškeré částky zaplacené z titulu nákladů na právní pomoci kanceláři Soudního dvora Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 v rozsahu, v němž je žalobcovy jméno uvedeno na seznamu osob a subjektů, vůči kterým byla zavedena některá omezující opatření.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje následující žalobní důvody:

Zprvce Komise žádným způsobem nezávisle nepřezkoumala zahrnutí žalobce do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002 (²), nebo nevyžadovala odůvodnění nebo důkazy pro takové zahrnutí.

Komise krom toho žalobci nejprve neposkytla žádné důvody a poté dostatečné důvody jeho zahrnutí do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002, čímž porušila jeho právo na účinnou právní obranu, právo hájit se sám a porušila jeho právo na vlastnictví zakotvené Evropskou úmluvou pro lidská práva.

Konečně trvalé zahrnování do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002 je nelogické, vzhledem k tomu, že (i) neexistovaly a neexistují dostupné důvody, které by splňovaly relevantní kritéria pro zahrnutí do uvedené přílohy; (ii) vláda Spojeného království zastává názor, že žalobce nadále nesplňuje relevantní kritéria, a (iii) rozsudek zvláštního soudu Spojeného království rozhodl, že Libyjská islámská bojová skupina se nepropojila se sítí Al-Kajdá nebo že jakákoliv osoba spojená s Libyjskou islámskou bojovou skupinou má násilnou povahu celosvětového džihádu sítě Al-Kajdá.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 ze dne 22. prosince 2008, kterým se po sto třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 345, s. 60)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Žaloba podaná dne 1. září 2010 — Elostá v. Komise

(Věc T-102/09)

(2011/C 13/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Abdelrazag Elostá (Pinner, Spojené království) (zástupci: E. Grieves, Barrister a A. McMurdie, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení (ES) č. 1130/2008 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— uložit žalované, aby okamžitě vyškrtla žalobce z přílohy uvedeného nařízení, a

— uložit žalované nebo Radě Evropské unie, aby zaplatily, vedle vlastních nákladů, náklady vynaložené žalobcem a veškeré částky zaplacené z titulu nákladů na právní pomoci kanceláři Soudního dvora Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobce na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 v rozsahu, v němž je žalobcovo jméno uvedeno na seznamu osob a subjektů, vůči kterým byla zavedena některá omezující opatření.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje následující žalobní důvody:

Zaprvé Komise žádným způsobem nezávisle nepřezkoumala zahrnutí žalobce do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002⁽²⁾, nebo nevyžadovala odůvodnění nebo důkazy pro takové zahrnutí.

Komise krom toho žalobci nejprve neposkytla žádné důvody a poté dostatečné důvody jeho zahrnutí do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002, čímž porušila jeho právo na účinnou právní obranu, právo hájit se sám a porušila jeho právo na vlastnictví zakotvené Evropskou úmluvou pro lidská práva.

Konečně trvalé zahrnování do přílohy I k nařízení (ES) č. 881/2002 je nelogické, vzhledem k tomu, že (i) neexistovaly a neexistují dostupné důvody, které by splňovaly relevantní kritéria pro zahrnutí do uvedené přílohy; (ii) vláda Spojeného království zastává názor, že žalobce nadále nespĺňuje relevantní kritéria, a (iii) rozsudek zvláštního soudu Spojeného království rozhodl, že Libyjská islámská bojová skupina se nepropojila se sítí Al-Kajdá nebo že jakákoliv osoba spojená s Libyjskou islámskou bojovou skupinou má násilnou povahu celosvětového džihádu sítí Al-Kajdá.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 1330/2008 ze dne 22. prosince 2008, kterým se po sto třetí mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem (Úř. věst. L 345, s. 60)

(²) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9; Zvl. vyd. 18/01, s. 294).

Žaloba podaná dne 11. října 2010 — Francie v. Komise

(Věc T-488/10)

(2011/C 13/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se dožaduje zrušení rozhodnutí Evropské komise K(2010) 5229 ze dne 28. července 2010 o částečném zrušení příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) na základě jednotného programového dokumentu cíle 1 pro strukturální pomoc Společenství v oblasti Martiniku ve Francii. Toto rozhodnutí zrušuje veškerou účast EFRR, která byla poskytnuta ve prospěch velkého projektu „Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers“ ve výši 12 460 000 eur.

Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší čtyři žalobní důvody.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 93/37/EHS ze dne ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na dodávky⁽¹⁾ tím, že se domnívala, že veřejné zakázky na dodávky, které byly uzavřeny pro obnovu a rozšíření „Club Méditerranée-Les Boucaniers“, představovaly veřejné zakázky na dodávky přímo subvencované ve výši přesahující 50 % veřejnými zadavateli. Tyto zakázky totiž byly subvencovány pouze do výše 29,92 % nákladů projektu. Daňové úlevy, které byly soukromým společnostem poskytnuty na základě jejich investic do projektu údajně nemohou představovat subvenci ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 93/37/EHS.

Ve svém druhém žalobním důvodu, který se dělí na dvě části, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 2 odst. 2 směrnice 93/37/EHS tím, že se domnívá, že veřejné zakázky na dodávky pro obnovu a rozšíření „Club Méditerranée-Les Boucaniers“ týkaly výstavby sportovních, rekreačních a volnočasových zařízení ve smyslu tohoto ustanovení.

Na jedné straně má žalobkyně za to, že Komise měla zohlednit Všeobecnou klasifikaci ekonomických činností v rámci Evropských společenství (NACE), stanovenou nařízením č. 3037/90⁽¹⁾, na kterou odkazuje čl. 2 odst. 2 směrnice 93/37/EHS. Tato klasifikace rozlišuje na jedné straně ubytovací a restaurační činnosti a na druhé straně rekreační, kulturní a sportovní činnosti.

Na druhé straně se žalobkyně domnívá, že čl. 2 odst. 2 směrnice 93/37/EHS se týká veřejných zakázek, které svou povahou spadají do oblasti tradiční poptávky veřejných zadavatelů, a tudíž se vztahuje na sportovní, rekreační a volnočasová zařízení otevřená všem, a nikoli na zařízení, která jsou vyhrazena soukromým zákazníkům.

Ve svém třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v čl. 296 druhém pododstavci SFEU tím, že jasně a jednoznačně neuvédla důvody, ze kterých se práce na obnově a rozšíření „Club Méditerranée-Les Boucaniers“ týkaly výstavby sportovních, rekreačních a volnočasových zařízení ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 93/37/EHS.

Ve svém čtvrtém žalobním důvodu žalobkyně podpůrně tvrdí, že Komise porušila zásadu proporcionality tím, že použila na subvenci EFRR opravnou sazbu ve výši 100 %, ačkoli práce týkající se sportovních a volnočasových zařízení představují méně než 10 % projektu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, s. 54; Zvl. vyd. 06/02, s. 163.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 ze dne 9. října 1990 o statistické klasifikaci ekonomických činností v Evropském společenství (Úř. věst. L 293, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 177).

Žaloba podaná dne 15. října 2010 — SNCF v. OHIM — Infotrafic (infotrafic)

(Věc T-491/10)

(2011/C 13/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paříž, Francie) (zástupce: H. Reynaud, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Infotrafic SA (Ermont, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

- pozměnit rozhodnutí odvolacího senátu OHIM ze dne 6. srpna 2010 ve věci R 1268/2009-2 v bodech 16 až 23;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka „infotrafic“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 38, 39 a 42 — ochranná známka Společenství č. 1 926 815

Majitel ochranné známky Společenství: Infotrafic SA

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 52 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož u složené ochranné známky Společenství, u níž bylo rozhodnuto, že jedna její součást postrádá rozlišovací způsobilost nebo že je tato způsobilost pochybná, se mělo posouzení každé jednotlivé části provést odděleně; porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 28. října 2010 — Viktor Uspaskich v. Evropský parlament

(Věc T-507/10)

(2011/C 13/55)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litva) (zástupci: Vytautas Sviderskis, advokát, a Stanislovas Tomas, právní poradce)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 č. P7_TA(2010)0296 týkající se žádosti o zbavení Viktora Uspaskiche imunity;
- uložit žalovanému, aby žalobci zaplatil 10 000 eur jako náhradu za způsobenou nehmotnou újmu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce svou žalobu opírá o čtyři žalobní důvody.

Především žalobce tvrdí, že žalovaný v rámci řízení 2009/2147 (IMM) porušil jeho právo na obhajobu a zásadu řádné správy. V rámci postupu za účelem zbavení jeho osoby imunity odmítl Evropský parlament žalobce vyslechnout jak ve Výboru pro právní záležitosti, tak na plenárním zasedání. Nezohlednil většinu argumentů žalobce a na žádné z nich neodpověděl.

Zadruhé Evropský parlament přijal napadené rozhodnutí na nesprávném právním základě a porušil čl. 9 první pododstavec písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, jelikož se opíral o jednoznačně nesprávný výklad prvního a druhého odstavce článku 62 litevské Ústavy. Žalobce poukazuje na rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010 ve věci T-42/06, Gollnisch v. Parlament, v němž Tribunál rozhodl, že se Parlament dopustil obdobného protiprávního jednání.

Zatřetí žalovaný nedodržel zásadu *fumus persecutionis* a v rámci jejího posuzování se dopustil zjevně nesprávného posouzení. Žalovaný zcela opominul svá dřívější rozhodnutí týkající se zásady *fumus persecutionis*. Evropský parlament navíc nezohlednil skutečnost, že v době vydání rozhodnutí o zahájení trestního stíhání nebyl politický představitel odpovědný za protiprávní jednání související s výkonem správy a že byl zveřejněn materiál z předběžného vyšetřování.

Začtvrté žalovaný porušil právo žalobce podat žádost o ochranu své imunity v souladu s čl. 6 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu. Evropský parlament se odmítl zabývat žádostí žalobce, aby chránil jeho imunitu z důvodu, že opatření, kterým je mu uloženo zaplatit jistotu ve výši 436 000 eur, je nepřiměřené ve srovnání s nejvyšší sazbou pokuty, která může být uložena za spáchání trestného činu, z něhož je obviněn.

Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-511/10)

(2011/C 13/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Dermizakis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí generálního sekretariátu Evropské komise ze dne 12. srpna 2010 (zn. SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010), kterým se zamítá žádost o přezkum podaná žalobkyní prostřednictvím dopisu ze dne 31. prosince 2009, zapsaného dne 5. ledna 2010 (zn. GESTDEM 2009/4890); a

— uložit žalované náhradu veškerých nákladů vynaložených v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě jejího zamítnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. srpna 2010 (zn. SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010), kterým se zamítá žádost o přezkum podaná žalobkyní prostřednictvím dopisu ze dne 31. prosince 2009, zapsaného dne 5. ledna 2010 (zn. GESTDEM 2009/4890), kterým žalobkyně v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ požádala o přezkum stanoviska, jež zaujal Úřad pro publikace Evropské unie v dopise ze dne 11. prosince 2009 v reakci na původní žádost žalobkyně ze dne 9. října 2009, týkající se přístupu ke všem žádostem o cenovou nabídku v rámci všech položek rámcových smluv č. 6011, 6102, 6103, 6020, 6121, 6031 (s výjimkou položky 4) a 10030.

Na podporu svého návrhového žádání žalobkyně uvádí, že žalovaná neprovedla individuální posouzení požadovaných dokumentů. Krom toho, žalobkyně tvrdí, že odůvodnění poskytnuté žalovanou, týkající se ochrany hospodářské politiky Evropské unie, ochrany obchodních zájmů a důvodů veřejné bezpečnosti, je třeba odmítnout jako zcela neopodstatněné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001 L 145, s. 43)

Žaloba podaná dne 1. listopadu 2010 — Hamberger Industrierwerke v. OHIM (Atrium)

(Věc T-513/10)

(2011/C 13/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hamberger Industrierwerke GmbH (Stephanskirchen, Německo) (zástupce: T. Schmidpeter, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 26. srpna 2010 ve věci R 291/2010-4;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení včetně těch, které vznikly v průběhu řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Atrium“ pro výrobky zařazené do tříd 19 a 27.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, protože dotčená ochranná známka má rozlišovací způsobilost a není čistě popisná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. listopadu 2010 — Fruit of the Loom v. OHIM — Blueshore Management (FRUIT)

(Věc T-514/10)

(2011/C 13/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, USA) (zástupci: S. Malynicz, Barrister a V. G. Marsland, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Blueshore Management SA (Cernusco Sul Naviglio, Itálie)

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. srpna 2010 ve věci R 1686/2008-4;

— uložit žalovanému a další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na zrušení: slovní ochranná známka Společenství „FRUIT“ pro výrobky a služby tříd 18, 24 a 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 745216

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující zrušení ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: částečné zrušení ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že sporné rozhodnutí porušuje čl. 15 odst. 1 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nezohlednil i) znázornění a význam slova „FRUIT“ v rámci ochranných známek předložených majitelkou jako důkaz o užívání ii) důkaz, že majitelka prodávala své výrobky neoficiálně pod jménem „FRUIT“, přičemž používala ústně tuto ochrannou známku často na obchodních jednáních a transakcích se zákazníky a iii) důkaz, že majitelka používala ochrannou známku „FRUIT“ jako součást své internetové stránky.

Žaloba podaná dne 3. listopadu 2010 — Francie v. Komise

(Věc T-516/10)

(2011/C 13/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a B. Cabouat, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 5724 v konečném znění ze dne 23. srpna 2010 o uplatnění finančních oprav na podporu z orientační sekce EZOF přiznanou na program iniciativy Společenství CCI 2000.FR.060.PC.001 (Francie — LEADER+);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svojí žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 5724 v konečném znění ze dne 23. srpna 2010 o uplatnění finančních oprav na podporu z orientační sekce EZOF přiznanou na program iniciativy Společenství CCI 2000.FR.060.PC.001 (Francie — LEADER+). Toto rozhodnutí stanoví, že podpora z orientační sekce EZOF, která byla na základě rozhodnutí Komise K(2001) 2094 ze dne 7. srpna 2001 poskytnuta na krytí výdajů v rámci programu iniciativy Společenství Leader+ ve Francii, se snižuje o 7 437 217,61 eur.

Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, jelikož Komise nesprávně vyložila a použila čl. 9 písm. l) a čl. 32 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 1260/1999⁽¹⁾. Komise totiž měla za to, že místní akční skupiny (MAS) jsou konečnými příjemci programu iniciativy Společenství Leader+. Konečnými příjemci tohoto programu přitom nejsou MAS, ale osoby uskutečňující projekty. V důsledku toho nebyla Komise, na rozdíl od svého tvrzení, nucena předběžně financovat výdaje uskutečněné konečnými příjemci programu Leader+.

Podpůrně žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, jelikož Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání. Tím, že nepřijala závěry auditu prováděného v dubnu 2005 a tím, že poté neodložila dotyčné výdaje, totiž mohlo jednání Komise vést francouzské orgány k dojmu, že Komise nezpochybnuje jejich výklad role MAS a každopádně že jejich systém řízení týkající se prohlášení o výdajích neobsahuje vážné nedostatky, které by odůvodňovaly finanční opravu.

Podpůrně má žalobkyně za to, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, jelikož Komise měla použít nižší finanční opravu. Komise se zpráve dopustila pochybení ohledně výše základu, který měl být zohledněn při stanovení finanční opravy ve výši 5 %. Z druhé Komise tím, že ne zvolila finanční opravu přiměřenou finančním důsledkům zjištěných nedostatků, porušila čl. 39 odst. 3 nařízení č. 1260/1999.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31).

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers v. OHIM — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)

(Věc T-517/10)

(2011/C 13/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pharmazeutische Fabrik Evers GmbH & Co. KG (Pinneberg, Německo) (zástupci: R. Kaase a R. Möller, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ozone Laboratories Pharma SA (Bukurešť, Rumunsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 1. září 2010 ve věci R 1332/2009-4 a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „HYPOCHOL“ pro výrobky zařazené do třídy 5 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5718069

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: německá obrazová ochranná známka „HITRECHOL“ zapsaná pod č. 1171145 pro výrobky zařazené do třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že měl odvolací senát nesprávně za to, že mezi danými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny vzhledem k nedostatku podobnosti daných označení.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Seikoh Giken v. OHIM — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)

(Věc T-519/10)

(2011/C 13/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kabushiki Kaisha Seikoh Giken (Matsudo-ši, Japonsko) (zástupci: G. Marín Raigal, P. López Ronda a G. Macías Bonilla, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Seiko Kabushiki Kaisha (Čuo-ku, Japonsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. srpna ve věci R 1553/2009-1;
- zamítnout námitky proti zápisu přihlašované ochranné známky pro výrobky ve třídě 25 v celém rozsahu;
- uložit žalovanému provést zápis přihlašované ochranné známky;
- uložit žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení a
- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů tohoto řízení, pokud by vstoupila řízení jako vedlejší účastnice.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „SG SEIKOH GIKEN“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 7 a 9 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 908461

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Přihláška slovní ochranné známky Společenství č. 2390953 „SEIKO“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 1–42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že sporné rozhodnutí prvního odvolacího senátu je na základě zavádějícího a nesprávného výkladu a nevhodného použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízením Rady (ES) č. 207/2009 a použitelné judikatury v rozporu s ustanoveními tohoto nařízení.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise

(Věc T-520/10)

(2011/C 13/62)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Comunidad Autónoma de Galicia (Santiago de Compostela, Španělsko) (zástupci: S. Martínez Lago a H. Brokelmann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí N 178/2010 ze dne 29. září 2010 o schválení kompenzace veřejné služby ve prospěch výrobců elektřiny ve Španělsku,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadnuté ve věci samé je totožné s rozhodnutím ve věci T-484/10 Gas Natural FENOSA SDG v. Komise.

Na podporu svého návrhu žalobkyně uvádí tyto žalobní důvody:

- Porušení procesních práv zaručených čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, protože Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení, ačkoli je tak povinna učinit vždy, když existují vážné pochybnosti o slučitelnosti sporné podpory se společným trhem.
- Porušení nařízení Rady (ES) č. 1407/2002 ze dne 23. července 2002 o státní podpoře uhlému průmyslu ⁽²⁾.

- Porušení čl. 106 odst. 2 SFEU v rozsahu, v jakém nejsou splněny požadavky nezbytnosti a proporcionality stanovené uvedeným ustanovením pro spornou podporu, kterou španělské orgány poskytly jako kompenzaci zvýšených nákladů plynoucích z poskytování veřejné služby.
- Porušení článku 34 SFEU, neboť sporná podpora představuje opatření s rovnocenným účinkem, jež podle článku 36 SFEU nelze odůvodnit potřebou zajistit zásobování elektřinou.
- Sporná podpora je v rozporu s čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1407/2002 ze dne 23. července 2002 o státní podpoře uhelnému průmyslu protiprávně kumulována s podporou poskytnutou uhelnému průmyslu v období od roku 2008 do roku 2010 ⁽³⁾ a vážně narušuje hospodářskou soutěž v odvětví energetiky, čímž porušuje čl. 4 písm. d) a e) uvedeného nařízení.
- Porušení článků 11 a 191 SFEU, jakož i čl. 3 odst. 3 SEU, neboť podle žalobkyně napadené rozhodnutí pomíjí škodlivé účinky na životní prostředí.

Nakonec žalobkyně uvádí porušení vlastnického práva, které je zaručeno článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 205, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 205, s. 1; Zvl. vyd. 08/002, s. 170.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Hell Energy v. OHIM — Hansa Mineralbrunnen (HELL)

(Věc T-522/10)

(2011/C 13/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hell Energy Magyarország kft (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: M. Treis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Hansa Mineralbrunnen GmbH (Rellingen, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. srpna 2010 ve věci R 1517/2009-1,

- povolit zápis ochranné známky Společenství — přihláška č. 5937107 a

- uložit další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů, včetně nákladů řízení vynaložených žalobkyní v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „HELL“ pro výrobky zařazené do třídy 32 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5937107.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastníci řízení před odvolacím senátem.

Namítaná ochranná známka nebo označení: ochranná známka Společenství č. 5135331 (slovní ochranná známka „HELLA“) zapsaná pro výrobky zařazené do třídy 32.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně se domnívá, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát i námitkové oddělení ve svých rozhodnutích pochybily, když rozhodly, že existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2010 — Interkobo v. OHIM — XXXLutz Marken (mybaby)

(Věc T-523/10)

(2011/C 13/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Interkobo Sp. z o.o. (Łódź, Polsko) (zástupce: R. Skubisz, [radca prawny] advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. září 2010 ve věci R 88/2009-4;

— uložit žalovanému a společnosti XXXLutz Marken GmbH náhradu nákladů řízení včetně nákladů vzniklých žalobkyni v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: XXXLutz Marken GmbH

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „my baby“ pro výrobky zařazené do třídy 28 (přihláška č. 4894416)

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „MYBABY“, národní obrazová ochranná známka „mybaby“ a mezinárodní slovní ochranná známka „MYBABY“ pro výrobky zařazené do třídy 28.

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitka byla přijata a přihláška ochranné známky pro výrobky zařazené do třídy 28 byla zamítnuta.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí námitek.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení pravidla 20 odst. 1 ve spojení s pravidlem 19 odst. 2 písm. a) body i) a ii), jakož i pravidla 3 nařízení č. 2868/95⁽¹⁾ a porušení práva na legitimní očekávání.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Žaloba podaná dne 5. listopadu 2010 — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio v. OHIM Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)

(Věc T-525/10)

(2011/C 13/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio (Refrontolo, Itálie) (zástupci: G. Massa a P. Massa, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Weinkellerei Lenz Moser AG (Linz, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

— změnit a zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka Společenství „SERVO SUO“ (přihláška k zápisu č. 5798244) pro výrobky třídy 33.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Weinkellerei Lenz Moser Aktiengesellschaft.

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství „SERVUS“ (č. 579193), Mezinárodní obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „SERVU“ (č. 580447A a 844793) a mezinárodní slovní ochranná známka „SERVUS“ (č. 727131) pro výrobky třídy 33.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: nesprávné použití a výklad čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise

(Věc T-526/10)

(2011/C 13/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Allen Kooneeluisie (Qikiqtarjuaq, Kanada), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Kanada), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Ariak (Iqaluit, Kanada), Canadian Seal Marketing Group (Quebec QC, Kanada), Ta Ma Su Seal Products Inc. (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Canada (Ottawa, Kanada), NuTan Furs Inc. (Catalina, Kanada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norsko), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grónsko), Johannes Egede (Nuuk, Grónsko), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Grónsko), William E. Scott & Son (Edinburg, Spojené království), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules, Kanada), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Limited Şirketi (Istanbul, Turecko), Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Limited (Fleur de Lys, Kanada) (zástupci: J. Bouckaert a H. Viaene, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobců

- prohlásit žalobu za přípustnou;
- zrušit na základě článku 263 SFEU nařízení č. 737/2010;
- prohlásit na základě článku 277 SFEU, že se nařízení č. 1007/2009 nepoužije;
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení vynaložených žalobci;
- prohlásit, že Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na základě této žaloby se žalobci domáhají zrušení nařízení Komise (EU) č. 737/2010 ⁽¹⁾ ze dne 10. srpna 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodování s produkty z tuleňů ⁽²⁾. Zrušení nařízení č. 1007/2009, které upravuje zákaz uvádění výrobků z tuleňů na trh Evropské unie, se žalobci domáhají v rámci věci T-18/10.

Žalobci uvádějí na podporu své žaloby dva žalobní důvody.

Zprvé tvrdí, že právním základem prováděcího nařízení je základní nařízení, proti kterému vznesli námitku neplatnosti

založenou na článku 277 SFEU. V tomto ohledu žalobci opakují argumenty, které vznesli na podporu žaloby ve věci T-18/10 ⁽³⁾.

Zadruhé žalobci tvrdí, že se Komise přijetím prováděcího nařízení dopustila nesprávného právního posouzení, jelikož zneužila svých pravomocí, které jí přiznává základní nařízení. Podle názoru žalobců použila Komise svých pravomocí k jinému účelu, než jí byl přiznán, přičemž tito žalobci tvrdí, že skutečným záměrem Komise při přijímání prováděcího nařízení bylo zamezit jakémukoliv uvádění výrobků z tuleňů na trh Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 216, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 286, s. 36.

⁽³⁾ C 2010 C 100, s. 41.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. listopadu 2010 — Katjes Fassin v. OHMI (Yoghurt Gums)

(Věc T-25/08) ⁽¹⁾

(2011/C 13/67)

Jednací jazyk: němčina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

SOD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Vicente Carbajosa a další v. Komise

(Věc F-77/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 v oblasti boje proti podvodům — Vyloučení uchazečů na základě výsledků dosažených v přístupových testech — Rozhodnutí OJ — Nepodání stížnosti — Nepřípustnost žaloby“)

(2011/C 13/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Isabel Vicente Carbajosa a další (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Vedlejší účastník na podporu žalobců: Španělské království (zástupce: F. Díez Moreno, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení individuálních rozhodnutí EPSO, podle kterých se žalobci nepřipouštějí ke zkouškám v rámci výběrových řízení EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Žalobci ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise.
- 3) Španělské království jako vedlejší účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 8.11.2008, s. 57.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Cerafogli v. Evropská centrální banka

(Věc F-84/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Zaměstnanci ECB — Žaloba na náhradu škody směřující k náhradě újmy přímo vyplývající z údajné protiprávnosti pracovního řádu a z pracovních pravidel pro zaměstnance — Nepříslušnost Soudu — Nepřípustnost — Zproštění služební povinnosti z důvodu zastupování zaměstnanců — Nepřízpůsobení pracovní zátěže — Nesprávný postup“)

(2011/C 13/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. Malfrère a N. Urban, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Uložení ECB, aby zaplatila náhradu újmy, kterou údajně způsobila žalobkyni z důvodu diskriminace související s její odborářskou činností

Výrok rozsudku

- 1) Evropské centrální bance se ukládá zaplatit M. C. Cerafogli částku 5 000 eur.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Evropská centrální banka ponese kromě vlastních nákladů řízení také třetinu nákladů vynaložených M. C. Cerafogli.
- 4) Maria C. Cerafogli ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 20.12.2008, s. 43.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Cerafogli v. Evropská centrální banka(Věc F-96/08) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Zaměstnanci ECB — Odměna — Dodatečné zvýšení platu — Povýšení ad personam — Konzultace výboru zaměstnanců za účelem stanovení kritérií pro přiznávání dodatečného zvýšení platu“)**

(2011/C 13/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. Malfrère a N. Urban, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí ECB nepovýšit žalobkyni ad personam a uložení žalované zaplatit náhradu nemajetkové újmy způsobené žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí, kterým Evropská centrální banka odmítla přiznat M. C. Cerafogli dodatečné zvýšení platu za rok 2008, se ruší.
- 2) Evropské centrální bance se ukládá zaplatit M. C. Cerafogli částku 3000 eur.
- 3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 4) Evropské centrální bance se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 21.2.2009, s. 75.**Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. října 2010 — Vicente Carbajosa a další v. Komise**(Věc F-9/09) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Otevřená výběrová řízení EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 v oblasti boje proti podvodům — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Vyloučení uchazečů na základě výsledků dosažených v přístupových testech — Nepříslušnost EPSO“)**

(2011/C 13/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Isabel Vicente Carbajosa a další (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o přijetí a zveřejnění oznámení o výběrových řízeních EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 a na zrušení rozhodnutí týkajících se opravy předvýběrových testů a písemných zkoušek a známkování ústních zkoušek

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), podle kterých se I. V. Carbajosa v případě výběrového řízení EPSO/AD/117/08 a N. Lehtinen a M. Menchén v případě výběrového řízení EPSO/AD/116/08 nezařazují na seznam uchazečů vyzvaných k předložení úplné žádosti o pracovní místo, se zrušují.
- 2) Ve zbývající části se žaloba odmítá jako nepřijatelná.
- 3) Evropská komise ponese veškeré náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009, s. 37.**Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. října 2010 — Wendler v. Komise**(Věc F-49/09) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba — Úředníci — Starobní důchod — Vyplácení důchodu — Povinnost otevřít bankovní účet ve státě bydliště — Volný pohyb služeb — Neopominutelný důvod — Zásada rovnosti“)**

(2011/C 13/72)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Eberhard Wendler (Laveno Mombello, Itálie) (zástupce: M. Müller-Trawinski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Martin a B. Eggers, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a K. Zieleškievicz, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení žádosti Komise, aby žalobce za účelem vyplácení důchodu uvedl bankovní účet ve státě svého bydliště.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba E. Wendlera se zamítá.

- 2) *Eberhard Wendler ponese kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení, které vynaložila Evropská komise.*
- 3) *Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 167, 18.7.2009, s. 27.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. října 2010 — AB v. Komise

(Věc F-3/10) (¹)

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Neobnovení pracovní smlouvy na dobu určitou — Opožděná stížnost — Zjevná nepřipustnost“)

(2011/C 13/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: AB (Brusel, Belgie) (zástupce: S. A. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o neobnovení smlouvy smluvního zaměstnance uzavřené se žalobcem.

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná*
- 2) *Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010, s. 69.

Žaloba podaná dne 22. září 2010 — Nolin v. Komise

(Věc F-82/10)

(2011/C 13/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michel Nolin (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení opravené výplatní pásky žalobce pro období od července do prosince 2009 a jeho výplatní pásky za leden 2010 vydaných v rámci roční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009

Návrhová žádání žalobce

— zrušit žalobcovy výplatní pásky RG/2009, jakož i jeho výplatní pásku za leden 2010;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Giannakouris v. Komise

(Věc F-83/10)

(2011/C 13/75)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Konstantinos Giannakouris (Roodt-sur-Syre, Lucembursko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise o snížení příspěvku na vzdělání vypláceného žalobci z důvodu, že jeho dcera pobírá finanční podporu od členského státu ve formě stipendia a půjčky.

Návrhové žádání žalobce

— zrušit zaprvé rozhodnutí o snížení „příspěvku na vzdělání“ vypláceného žalobci, jak je uveden ve výplatní pásce za únor 2010, jakož i dotčenou výplatní pásku v rozsahu, v němž částečně snižuje „příspěvek na vzdělání“; zadruhé rozhodnutí Komise ze dne 26. února 2010 o snížení „příspěvku na vzdělání“ vypláceného žalobci a o srážce částky 770,85 eur z výše uvedeného příspěvku, uvedené ve výplatní pásce za březen 2010; zatřetí výplatní pásku ze březen 2010, která snižuje „příspěvek na vzdělání“ vyplácený žalobci a obsahuje zpětnou srážku ve výši 770,85 eur; začtvrté výplatní pásky za duben až srpen 2010 v rozsahu, v němž obsahují částečné snížení „příspěvku na vzdělání“; zapáté rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2010, které výslovně zamítá stížnost;

— vrátit spolu s úroky žalobci částky, které mu byly strženy;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Chatzidoukakis v. Komise

(Věc F-84/10)

(2011/C 13/76)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Efstratios Chatzidoukakis (Schrassig, Lucembursko)
(zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Komise o snížení příspěvku na vzdělání přiznaného žalobci z důvodu, že jeho syn pobírá finanční podporu poskytnutou členskými státy ve formě stipendia a půjčky.

Návrhová žádání žalobce

- zaprvé, zrušit rozhodnutí o snížení „příspěvku na vzdělání“ vypláčeného žalobci, jak vyplývá z výplatní pásky za měsíc únor 2010, jakož i dotčenou výplatní pásku v rozsahu, v němž částečně snižuje „příspěvek na vzdělání“; zadruhé, zrušit rozhodnutí Komise ze dne 26. února 2010 o snížení „příspěvku na vzdělání“ vypláčeného žalobci a srážce částky ve výši 375 eur z tohoto příspěvku, jež je uvedena na výplatní pásce z měsíce března 2010; zatřetí, zrušit výplatní pásku za měsíc březen 2010, která snižuje „příspěvek na vzdělání“ vypláčený žalobci a zahrnuje srážku částky ve výši 375 eur se zpětným účinkem; začtvrté, zrušit výplatní pásky za duben až srpen 2010 v rozsahu, v němž zahrnují částečné snížení „příspěvku na vzdělání“; zapáté, zrušit rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2010, které výslovně zamítá stížnost;
- nahradit žalobci částky, které mu byly sraženy, včetně úroků;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 23. září 2010 — AI v. Soudní dvůr

(Věc F-85/10)

(2011/C 13/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: AI (zástupce: M. Erniquin, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení usnesení výběrové komise týkající se výsledků zkoušky z francouzštiny ve vnitřním výběrovém řízení č. CJ 12/09 a bude-li to nutné, zrušení smluv a jmenování osob, které v uvedeném výběrovém řízení uspěly, jakož i zrušení rozhodnutí neobnovit žalobkyni smlouvu dočasného zaměstnance a žádost o náhradu škody

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit usnesení výběrové komise týkající se zkoušky z francouzštiny ve vnitřním výběrovém řízení č. CJ 12/09;
- bude-li to nutné zrušit jmenování 8 kandidátů, kteří v této zkoušce uspěli;
- sdělit kritéria posuzování, na kterých se zakládal uskutečněný výběr;
- primárně requalifikovat pracovní smlouvu žalobkyně na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, tedy zrušit rozhodnutí o neobnovení její smlouvy dočasného zaměstnance z ledna 2009 a znovuzачlenit ji do postavení dočasného zaměstnance; podpůrně zrušit rozhodnutí o neobnovení její smlouvy dočasného zaměstnance z ledna 2009 a znovuzачlenit ji do postavení dočasného zaměstnance;
- v důsledku toho uznání práva na náhradu škody odpovídající rozdílu mezi mzdou, kterou by pobírala, kdyby uvedená smlouva byla uzavřena ode dne 1. ledna 2010 a platbami, které skutečně získala od tohoto data až do jejího skutečného znovuzачlenění;
- uhradit náhradu škody za nemajetkovou újmu, kterou utrpěla zejména z důvodu neoprávněného neobnovení její pracovní smlouvy, odhadnutou na sto tisíc euro v případě, že bude nařízeno znovuzачlenění žalobkyně, pokud toto nebude nařízeno, tak náhradu škody pět set tisíc euro, pokud se znovuzачlenění žalobkyně ukáže jako nemožné;
- uložit Soudnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Adriaens a další v. Komise

(Věc F-87/10)

(2011/C 13/78)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Stéphane Adriaens (Evere, Belgie) a další (zástupci: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí žalované, které bylo převzato ve výplatních páskách žalobců a podle kterého se úprava jejich měsíční mzdy od července 2009 omezí pouze na zvýšení o 1,85 % v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009

Návrhová žádání žalobců

— zrušit napadené rozhodnutí v části, v níž stanoví vyrovnávací sazbu platů na 1,85 % podle nařízení (EU, Euratom) č. 1296/2009, kterým se s účinkem od 1. července 2009 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropských společenství a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody;

— přiznat žalobcům nárok na úroky z prodlení, které se vypočtou podle sazby stanovené Evropskou centrální bankou, a to ze souhrnu částek odpovídajících rozdílů mezi platem uvedeným na výplatních páskách od ledna 2010 a opravených výplatních páskách za období od července 2009 do prosince 2009 a platem, na který měli mít nárok, a to až do data opožděného vyrovnání těchto platů;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 30. září 2010 — AK v. Komise

(Věc F-91/10)

(2011/C 13/79)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* AK (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí zamítajícího žádost žalobce o náhradu škody vzniklé v důsledku nevypracování posudků o vývoji služebního postupu a nezahájení správního šetření za účelem prokázání obtěžování, jakož i žádost o náhradu vzniklé škody.

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí o zamítnutí návrhu podaného žalobcem dne 24. listopadu 2009 směřujícího k náhradě škody vzniklé v důsledku nevypracování posudků o vývoji služebního postupu žalobce pro období 2001–2002, 2004, 2005 a 2008, jakož i k zahájení správního šetření za účelem prokázání obtěžování;

— uložit Komisi povinnost zaplatit žalobci zaprvé částku 53 000 eur za ztrátu příležitosti být povýšen do platové třídy A5 v rámci roku povýšení 2003 a upravit jeho důchodové nároky zaplacením odpovídajících příspěvků, zadruhé zaplatit žalobci měsíční částku 400 eur (odpovídající 70 % rozdílu mezi příspěvkem v invaliditě, který pobírá, a tím, který by pobíral, kdyby byl v roce 2003 povýšen) a zatřetí částku 35 000 eur odpovídající nemajetkové škodě vzniklé v důsledku zachování jeho nezákoně administrativní situace navzdory zejména rozsudků Soudu ze dne 20. dubna 2005 a ze dne 6. října 2009 a rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 13. prosince 2007;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 1. října 2010 — Dricot-Daniele a další v. Komise

(Věc F-92/10)

(2011/C 13/80)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobci:* Luigia Dricot-Daniele (Overijse, Belgie) a další (zástupce: C. Mourato, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení opravených výplatních pásek žalobců za období od července do prosince 2009 a výplatních pásek vydaných od 1. ledna 2010 v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009.

Návrhové žádání žalobců

— zrušit jejich výplatní pásky RG 2009, jejich výplatní pásky z ledna 2010 a jejich následující výplatní pásky v rozsahu, v němž je na těchto výplatních páskách použita vyrovnávací sazba 1,85 %, zároveň však zachovat účinky těchto výplatních pásek až do vydání nových výplatních pásek;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Carpenito v. Rada**(Věc F-94/10)**

(2011/C 13/81)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Renzo Carpenito (Overijse, Belgie) (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Návrh na zachování účinků sporných výplatních pásek až do přijetí nařízení, které se zpětnou účinností nahradí nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, a návrh na náhradu finanční a morální újmy vzniklé žalobci.

Návrhová žádání žalobce

— zachovat účinky sporných výplatních pásek až do přijetí nařízení, které se zpětnou účinností nahradí nařízení č. 1296/2009;

— uložit Radě náhradu finanční újmy, která vznikla žalobci, zaplacením částky, odpovídající ztrátě odměny, jež vyplývá ze zjevně protiprávního použití nařízení č. 1296/2009, ke kteréžto má být připočtena náhrada části zvláštního poplatku ukládaného měsíčně od ledna 2010 na základě článku 66a služebního řádu, a jehož výše byla s ohledem na uvedené nařízení stanovena chybně; aniž je dotčen výklad Soudu, odhaduje se výše této částky na 30 000 eur;

— uložit Radě náhradu morální újmy, která vznikla žalobci, zaplacením symbolické částky ve výši 1 euro;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Kerstens v. Komise**(Věc F-97/10)**

(2011/C 13/82)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Petrus Kerstens (Overijse, Belgie) (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Návrh na zachování účinků napadených výplatních pásek do přijetí nařízení, které retroaktivně nahrazuje nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009 a na náhradu finanční a nemajetkové újmy, utrpěné žalobcem

Návrhové žádání žalobce

— zachovat účinky napadených výplatních pásek do přijetí nařízení, které retroaktivně nahrazuje nařízení Rady č. 1296/2009;

— uložit Komisi náhradu finanční újmy utrpěné žalobcem vyplacením částky, odpovídající výplatě ušlé na základě použití zjevně protiprávního nařízení č. 1296/2009 včetně náhrady zvláštního odvodu uplatňovaného měsíčně od ledna 2010 podle článku 66a služebního řádu, jehož sazba byla při zohlednění uvedeného nařízení stanovena nesprávně; aniž je dotčen výklad Tribunálu, je tato újma stanovena ve výši 40 000 eur až 50 000 eur s připočtením úroků z prodlení;

— uložit Komisi náhradu žalobcem utrpěné nemajetkové újmy v symbolické výši jednoho eura;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Cervelli v. Komise

(Věc F-98/10)

(2011/C 13/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Cervelli (Brusel, Belgie) (zástupci: J. R. García-Gallardo, Gil-Fournier a M. Arias Díaz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušit rozhodnutí Komise, kterým bylo zamítnuto poskytnout žalobkyni příspěvek za práci v zahraničí.

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit zamítavé rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2010;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Ashbrook a další v. Komise

(Věc F-99/10)

(2011/C 13/84)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Michael Ashbrook (Lucemburk, Lucembursko) a další (zástupci: B. Cortese, C. Cortese a F. Spitaleri, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí žalované, která byla převzata ve výplatních páskách žalobců a podle kterých se úprava jejich odměny od července 2009 omezí pouze na zvýšení o 1,85 % v rámci každoroční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009 a návrh na náhradu škody.

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí Komise, která jsou vyjádřena v jejich výplatních páskách za leden 2010 a v následujících výplatních páskách, jakož i v páskách týkajících se nedoplatků za rok 2009, v rozsahu, v němž uplatňují vyrovnávací sazbu 1,85 % místo sazby 3,7 %;

— uložit Komisi, aby uhradila rozdíl mezi částkami odměn vyplacených podle nařízení č. 1296/09 až do vyhlášení rozsudku v projednávané věci a částkami, které by jim byly vyplaceny, pokud by úprava byla vypočítána správně, navýšenými o úroky v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování, která byla použitelná v dotčeném období, zvýšené o tři a půl bodu a to od doby, kdy částky, kterých se domáhá, byly dlužny;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. října 2010 — De Pretis Cagnodo a Trampuz v. Evropská komise

(Věc F-104/10)

(2011/C 13/85)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Mario Alberto De Pretis Cagnodo a Serena Trampuz (Terst, Itálie) (zástupce: C. Falagiani, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým se zamítá 100 % úhrada některých léčebných výdajů, které vznikly v souvislosti s hospitalizací manželky úředníka v důchodu na klinice.

Návrhová žádání žalobců— přerušit nebo v každém případě dočasně zakázat nucené vymáhání sporných částek, a to vzhledem k *fumus boni juris* tohoto návrhu, vážné majetkové škodě, kterou by v opačném případě žalobci utrpěli a k nedostatku jasnosti, pokud jde o určení napadených částek, a dále dočasně zakázat srážky *ex offio* z důchodu M. de Pretis Cagnoda.

— poté, co bylo konstatováno a prohlášeno, že S. Trampuz nemůže být nic vytýkáno pokud jde o kvalifikaci a úhradu nákladů pobytu na klinice, jak se jich soukromá klinika, na které byla hospitalizována, domáhá, vzhledem k posouzení, že hospitalizace S. Trampuz a chirurgický zásah, kterému byla podrobena, byly způsobeny „vážnou“ nemocí a s

ohledem na závěr, že doba hospitalizace byla nevyhnutelná a léčebně správná, určit, že žalobci jsou osvobozeni od jakékoliv úhrady plnění uskutečněných ze strany likvidačního oddělení Ipsra a nařít Komisi, aby zrušila žádost o vrácení částky 41 833 eur nebo jakékoliv jiné částky, která bude případně určená a upustila od jakýchkoliv srážek této částky *ex officio* z důchodu M. de Pretis Cagnodo.

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. října 2010 — Schätzel v. Komise

(Věc F-109/10)

(2011/C 13/86)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Wolfgang Schätzel (Ransbach-Baumbach, Německo) (zástupce: R. Oehmen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým Komise zamítla vyplatit žalobci odchodné.

Návrhová žádání žalobce

— zrušit zamítavé rozhodnutí Evropské Komise ze dne 8. dubna 2010, jakož i rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 30. července 2010, číslo stížnosti R/351/10 a uložit Komisi, aby mu zaplatila odchodné za jeho činnost od dne 1. března 2009 do dne 28. února 2010, jehož výše odpovídá pojistně-matematickému ekvivalentu jeho nároků na důchod, které získal na základě své činnosti u Komise.

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 29. října 2010 — Couyoufa v. Komise

(Věc F-110/10)

(2011/C 13/87)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Denise Couyoufa (Atény, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí žalované, kterým se zamítá žádost žalobkyně o výjimku z povinného střídání zaměstnanců

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že rozhodnutí ze dne 31. července 2008 je proti-právní;

— zrušit rozhodnutí ze dne 26. února 2010 o zamítnutí žádosti D. Couyoufa;

— zrušit rozhodnutí o zamítnutí její stížnosti proti tomuto rozhodnutí;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2010 — Trentea v. FRA

(Věc F-112/10)

(2011/C 13/88)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cornelia Trentea (Vídeň, Rakousko) (zástupci: L. Levi a M. Vandebussche, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Předmět a popis sporu

Zprv zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv, kterým se odmítá žádost žalobkyně o pracovní místo správní asistentky v oblasti zadávání veřejných zakázek a financí a rozhodnutí o jmenování jiného žadatele. Zadruhé žaloba na náhradu majetkové a nemajetkové škody.

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv ze dne 5. června 2010, kterým se odmítá žádost žalobkyně o pracovní místo (ref. TAADMIN-AST4-2009) a rozhodnutí o jmenování jiného žadatele;

— je-li to nezbytné, zrušit rozhodnutí ze dne 22. července 2010, kterým se zamítá stížnost žalobkyně, a rozhodnutí ze dne 27. září 2010, kterým se zamítá žádost žalobkyně o přezkum a doplnění stížnosti;

— uložit žalované, aby nahradila majetkovou škodu žalobkyně odpovídající rozdílu mezi jejím současným platem a platem AST4 do dosažení důchodového věku, včetně všech příspěvků, odměn a náhrad důchodových nároků;

— uložit žalované, aby nahradila nemajetkovou škodu žalobkyně vyčíslenou *ex aequo et bono* v částce 10 000 eur;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 18. listopadu 2010 — Vereecken v. Komise

(Věc F-17/06) ⁽¹⁾

(2011/C 13/89)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 22.4.2006, s. 39.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

